

Brüssel, 29. november 2019
(OR. en)

14710/19

Institutsioonidevaheline
dokument:
2019/0272(COD)

PECHE 531
CODEC 1717

ETTEPANEK

Saatja:	Euroopa Komisjoni peasekretär, allkirjastanud Jordi AYET PUIGARNAU, direktor
Kättesaamise kuupäev:	28. november 2019
Saaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär
Komisjoni dok nr:	COM(2019) 619 final
Teema:	Ettepanek: EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS, millega kehtestatakse Atlandi ookeani idaosa ja Vahemere hariliku tuuni varude majandamise mitmeaastane kava ning millega muudetakse määrusi (EÜ) nr 1936/2001, (EL) 2017/2107 ja (EL) 2019/833 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) 2016/1627

Käesolevaga edastatakse delegatsioonidele dokument COM(2019) 619 final.

Lisatud: COM(2019) 619 final

Brüssel, 28.11.2019
COM(2019) 619 final

2019/0272 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

**millega kehtestatakse Atlandi ookeani idaosa ja Vahemere hariliku tuuni varude
majandamise mitmeaastane kava ning millega muudetakse määrusi (EÜ) nr 1936/2001,
(EL) 2017/2107 ja (EL) 2019/833 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) 2016/1627**

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013¹ (edaspidi „alusmäärus“) kohaselt on ühise kalanduspoliitika eesmärk tagada mere bioloogiliste elusressursside kasutamine, mis toetaks pikaajaliselt majanduslikku, keskkonnaalast ja sotsiaalset jätkusuutlikkust.

Nõukogu otsusega 98/392/EÜ² kiitis liit heaks Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni mereõiguse konventsiooni, mis sisaldab muu hulgas põhimõtteid ja eeskirju seoses mere bioloogiliste elusressursside kaitse ja majandamisega. Liit osaleb oma laiemate rahvusvaheliste kohustuste raames rahvusvaheliste vete kalavarude kaitseks tehtavates jõupingutustes.

Liit on nõukogu otsuse 86/238/EMÜ³ kohaselt olnud alates 14. novembrist 1997 rahvusvahelise Atlandi tuunikala kaitse konventsiooni (edaspidi „konventsioon“) osaline.

Konventsiooniga nähakse ette Atlandi ookeanis ja külgnevates meredes leiduva tuuni ja tuunilaadsete liikide kaitse ja majandamise piirkondadevahelise koostöö raamistik ning luuakse Rahvusvaheline Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjon („ICCAT“).

ICCAT on volitatud tema pädevusvaldkonda kuuluvate varude kaitse ja majandamise küsimustes vastu võtma otsuseid (soovitusi), mis on konventsiooniosalistele siduvad. Need soovitused on üldjuhul adresseeritud konventsiooni lepinguosalistele, kuid võivad sisaldada ka käitajatele (näiteks laevakaptenid) kehtestatavaid kohustusi. ICCATi soovitused jõustuvad kuus kuud pärast nende vastuvõtmist ja liidu puhul tuleb need liidu õigusesse nii kiiresti kui võimalik üle võtta.

ICCAT võttis 2018. aastal oma 21. erikoosolekul vastu soovitus 18-02⁴ kehtestada hariliku tuuni mitmeaastane majandamiskava Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres, edaspidi „majandamiskava“. Majandamiskava põhineb alalise uuringute ja statistikakomitee („SCRS“) nõuandel, milles öeldakse, et ICCAT peaks koostama varude mitmeaastase majandamiskava 2018. aastaks, kuna näib, et kalavaru praegune seisund ei nõua enam hariliku tuuni varude taastamise kavas kehtestatud erakorralisi meetmeid vastavalt soovitus 17-17, millega muudetakse soovitus 14-04⁵.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

² Nõukogu 23. märtsi 1998. aasta otsus 98/392/EÜ, mis käsitleb Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 10. detsembri 1982. aasta mereõiguse konventsiooni ja selle XI osa rakendamist käsitleva 28. juuli 1994. aasta lepingu sõlmimist Euroopa Ühenduse poolt (EÜT L 179, 23.6.1998, lk 1).

³ Nõukogu 9. juuni 1986. aasta otsus 86/238/EMÜ ühenduse ühinemise kohta rahvusvahelise Atlandi tuunikala kaitse konventsiooniga, mida muudeti Pariisis 10. juulil 1984. aastal alla kirjutatud konventsiooni osalisriikide täievoliliste esindajate konverentsi lõppaktile lisatud protokolliga (EÜT L 162, 18.6.1986, lk 33).

⁴ ICCATi soovitus [18-02], millega kehtestatakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni mitmeaastane majandamiskava.

⁵ ICCATi soovitus [14-04], millega muudetakse soovitus 13-07 kehtestada Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastane kava.

Käesoleva ettepaneku eesmärk on võtta ICCATi soovitus 18-02 üle ELi õigusesse, et võimaldada liidul täita oma rahvusvahelisi kohustusi ning tagada ettevõtjatele õiguskindlus seoses eeskirjade ja kohustustega.

Majandamiskavas nõutakse hariliku tuuni tagasiheitmist ja vabakslaskmist teatavates olukordades. Sellega kehtestatakse kohustus pardal olevad hariliku tuuni kogused kalalaevadelt tagasi heita, sealhulgas harrastuskalalaevadelt, kui ületatakse laevale eraldatud kvooti ja/või lubatud kaaspüügi maksimaalset taset. Kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksem laeva pardal olev harilik tuun tuleb samuti tagasi heita, välja arvatud juhul, kui kala jääb liikmesriikide iga-aastastes püügikavades kehtestatud hälbe piiresse.

Et liit saaks täita oma ICCATi konventsiooni kohaseid rahvusvahelisi kohustusi, nähakse delegeeritud määrusega (EL) 2015/98⁶ ette erandid hariliku tuuni lossimiskohustusest, mis on sätestatud alusmääruse artiklis 15. Sellest tulenevalt kehtestatakse käesoleva määrusega hariliku tuuni majandamiskava, mis ei hõlma tagasiheitmise ja vabakslaskmise kohustust, kuna kehtivad delegeeritud määruse (EL) 2015/98 sätted.

• **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Atlandi ookeani idaosa ja Vahemere hariliku tuuni varusid reguleeritakse järgmisega:

- määrusega (EL) 2016/1627⁷ hõlmatud hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastane kava;
- määruse (EL) 2019/1241⁸ artikli 9 lõike 4 ja III lisa kohased ning nõukogu määruse (EÜ) nr 1967/2006⁹ artikli 8 ning II lisa punkti 6 alapunkti 1 kohased tehnilised meetmed;
- määruse (EL) 2017/2107 artikkel 43¹⁰;
- nõukogu määruse (EÜ) nr 1936/2001¹¹ artikli 4 punktid a, b ja c, ning
- määruse (EL) 2019/833 artikkel 53¹².

⁶ Komisjoni 18. novembri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/98, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 2 osutatud liidu rahvusvaheliste kohustuste kohaldamist vastavalt rahvusvahelisele Atlandi tuunikala kaitse konventsioonile ja Loode-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsioonile (ELT L 16, 23.1.2015, lk 23).

⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. septembri 2016. aasta määrus (EL) 2016/1627, milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 302/2009 (ELT L 252, 16.9.2016, lk 1).

⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta määrus (EL) 2019/1241, mis käsitleb kalavarude ja mereökosüsteemide kaitsmist tehniliste meetmete abil ning millega muudetakse nõukogu määrusi (EÜ) nr 1967/2006, (EÜ) nr 1224/2009 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EL) nr 1380/2013, (EL) 2016/1139, (EL) 2018/973, (EL) 2019/472 ja (EL) 2019/1022 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 894/97, (EÜ) nr 850/98, (EÜ) nr 2549/2000, (EÜ) nr 254/2002, (EÜ) nr 812/2004 ja (EÜ) nr 2187/2005 (ELT L 198, 25.7.2019, lk 105).

⁹ Nõukogu 21. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1967/2006, mis käsitleb Vahemere kalavarude säästva kasutamise majandamismeetmeid, millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 2847/93 ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1624/94 (ELT L 36, 8.2.2007, lk 6).

¹⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. novembri 2017. aasta määrus (EL) 2017/2107, millega kehtestatakse Rahvusvahelise Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjoni (ICCAT) konventsiooni alal kohaldatavad majandamis-, kaitse- ja kontrollimeetmed ning millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1936/2001, (EÜ) nr 1984/2003 ja (EÜ) nr 520/2007 (ELT L 315, 30.11.2017, lk 1).

¹¹ Nõukogu 27. septembri 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1936/2001, milles sätestatakse teatavate siirdekalavarude püügi suhtes kohaldatavad kontrollimeetmed (EÜT L 263, 3.10.2001, lk 1).

¹² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta määrus (EL) 2019/833, millega kehtestatakse Loode-Atlandi Kalandusorganisatsiooni reguleerimispiirkonnas kohaldatavad kaitse- ja

Läbiraakimiste ajal oli ELi seisukoht kooskõlas alusmääruse artikli 2 lõikes 2, artikli 28 lõigetes 1 ja 2 ning artiklites 29 ja 33 sätestatud eesmärkidega.

Selle määrusega üle võetavas ICCATi soovitus 18-02 nähakse ette majandamiskava, mis on paindlikum kui olemasolevad kalavarude taastamise eeskirjad, kusjuures mõned meetmed on täpsemad ja rangemad, näiteks kasvandustes tehtav kontroll. Peamised erinevused saab kokku võtta järgmiselt:

- (a) lubatud püügi hooajad: käesoleva määrusega nähakse seinnoodalaevadele ette kümme päeva pikem lubatud püügi hooaeg kui määrusega (EL) 2016/1627, välja arvatud juhul, kui liikmesriigid kehtestavad oma iga-aastastes püügikavades teisiti.
- (b) Käesoleva määrusega suurendatakse kaaspüügi piirmäära 20 %ni, võrreldes määru (EL) 2016/1627 esitatud 5 %ga.
- (c) Püügivõimsus: käesolevas määru (EL) 2016/1627, ning tunnustatakse uut sektoripõhist kvooti väikesemahulise kalapüügi puhul Assooridel, Madeiral ja Kanaaridel.
- (d) Kasvatamise koguvõimsus: käesoleva määruse kohaselt võib kasvandustes olla 7 % rohkem kalu.
- (e) Kalakasvandusesisesed üleviimised ja juhuslikud kontrollid: tugevdatakse hariliku tuuni kontrollisüsteeme, sealhulgas eluskalade seiret kasvandustes. Seda tehakse riskianalüüsil põhinevate juhuslike kontrollidega ning ülekandumise hindamisega stereoskoopiliste kaamerate abil.

- **Kooskõla liidu muude poliitikavaldkondadega**

Kava on kooskõlas liidu muude poliitikavaldkondadega.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Ettepanek tugineb ELi toimimise lepingu artikli 43 lõikele 2, kuna selle kohaselt tuleb kehtestada sätted, mis on vajalikud ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamiseks.

- **Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)**

Ettepanek tehakse liidu ainupädevusse kuulavas valdkonnas (ELi toimimise lepingu artikli 3 lõike 1 punkt d). Subsidiaarsuse põhimõtet seetõttu ei kohaldata.

- **Proportsionaalsus**

Ettepanekuga tagatakse, et seoses hariliku tuuni varude majandamisega ning eelkõige seoses ICCATi poolt heaks kiidetud majandamiskava kõigi eeskirjade ja kohustustega on liidu õigus kooskõlas liidu rahvusvaheliste kohustustega ning et liit järgib otsuseid, mille on vastu võtnud piirkondlikud kalandusorganisatsioonid, mille lepinguosaline liit on. Ettepanek võetakse üle nii, et eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale ei minda.

rakendusmeetmed, muudetakse määrust (EL) 2016/1627 ning tunnustatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2115/2005 ja (EÜ) nr 1386/2007 (ELT L 141 28.5.2019, lk 1).

- **Õigusakti valik**

Kavandatud vahend on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Praegu kehtivate õigusaktide järelhindamine või toimivuse kontroll**

Ei ole asjakohane.

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Liikmesriikide valitsustega on konsulteeritud 25. ja 26. oktoobril 2018. aastal toimunud nõukogu töörühmas ning 31. oktoobril 2018 toetas COREPER ELi poolt võetavat seisukohta ICCATi koosolekul 12.–19. novembril 2018, kui liidu eestvedamisel võeti vastu soovitus 18-02.

- **Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine**

Tegemist on sellise soovituselise ülevõtmisega, mille võttis vastu ICCAT kooskõlas oma alalise uuringute ja statistikakomitee teaduslike nõuannetega.

- **Mõjuhindang**

Ei ole asjakohane. Tegemist on sellise soovituselise ülevõtmisega, mida kohaldatakse liikmesriikides vahetult.

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Ettepanek ei ole seotud õigusloome kvaliteedi ja tulemuslikkuse programmiga.

- **Põhiõigused**

Ettepanek ei mõjuta kodanike põhiõiguste kaitset.

4. MÕJU EELARVELE

Mõju eelarvele puudub.

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Ei ole asjakohane.

- **Selgitavad dokumendid (direktiivide puhul)**

Ei kohaldata.

- **Ettepaneku teatavate sätete üksikasjalik selgitus**

(f) 2019. ja 2020. aasta püügivõimaluste kehtestamise aluse ülevõtmine

ICCATi 25. korralisel koosolekul lepitati kokku hariliku tuuni püügivõimaluste jaotamine 2018., 2019. ja 2020. aastaks. Seda teavet koondav tabel lisati ICCATi

soovituse 17-07 punktina 5¹³. Mitu konventsiooniosalist väljendasid aga rahulolematust oma kvoodiga ning taotlesid juurdepääsu ICCATi jaotamata reservidele (st jaotamata kvootidele) ja võimalust neid kasutada. Sel eesmärgil arutati ICCATi töörühma nr 2 istungitevahelisel koosolekul, mis toimus Madridis märtsis 2018, hariliku tuuni 2019. ja 2020. aasta kvootide võimalikku kohandamist jaotamata reservide arvelt. Konventsiooniosalistes üldjoontes nõustusid, et eelkõige tuleks kvootide kohandamisel käsitleda väikesemahuliste laevastike vajadusi teatavate Kreeka (Joonia saared), Hispaania (Kanaari saared) ja Portugali (Assoorid ja Madeira) saarestike puhul Selle koosoleku peamise tulemusena suurendati ELi 2019. aasta osa, milleks esialgu oli määratud 17 536 tonni, reservi arvelt 87 tonni võrra, mida hakatakse kasutama väikesemahulises kalapüügis ning mille tulemusel on ELi kvoot 2019. aastal kokku 17 623 tonni. Seda kvooti tunnistati soovitus 18-02 ning rakendati vastavalt liidu õigusele nõukogu määrusega (EL) 2019/124,¹⁴ millega määratakse kindlaks liikmesriikide püügivõimalused.

(g) Rakendamisolulitused

ICCATi eeskirjad, millega reguleeritakse elusa hariliku tuuni püüki (püüdmine, üleviimise, transportimise, sumpadesse paigutamise, kasvanduses kasvatamise, väljapüügi ja ülekandmisega seotud tegevus), on väga dünaamilised. Kalanduse kontrollimise ja majandamise tehnoloogiad (st stereoskoopiliste kaamerate või alternatiivsete meetodite kasutamine), mida liikmesriigid peavad ühetaoliselt kohaldama, arenevad ja uuenevad pidevalt. Samamoodi tuleb vajaduse korral välja töötada vastavad menetlused, et aidata liikmesriikidel järgida käesoleva määrusega hõlmatud ICCATi eeskirju.

Seetõttu on ülekandmist käsitleva artikli 7 ning üleviimistoiminguid ja sumpadesse paigutamist käsitleva 6. ja 7. jao puhul nõutavad rakendusaktid.

(h) Delegeeritud volitused

Käesoleva määruse artiklis 65 on esitatud üksikasjalik loetelu juhtudest, mille puhul on vaja volitusi delegeerida, et tegeleda ICCATi vastuvõetud soovituste sagedaste muudatustega. Peamised tegurid, mis võivad selgitada olukordi, kus volituste delegeerimine on vajalik, võib kokku võtta järgmiselt:

- alaline uuringute ja statistikakomitee töötab praegu välja majandamisstrateegia hindamise protsessi, eesmärgiga hinnata erinevaid kalavarude majandamise menetlusi, mis on hariliku tuuni varude suhtes ebakindlust tekitavate peamiste allikate puhul töökindlad. Eeldatavalt toob majandamisstrateegia hindamise protsess lühemas perspektiivis (st aastateks 2020–2021) kaasa valikulised majandamismenetlused. Seda arvestades sisaldab hariliku tuuni majandamiskava vahepealset haldamise eesmärki, mille ICCAT peaks 2020. aastast alates läbi vaatama, ning kava kiireks ülevõtmiseks liidu õigusaktidesse kasutatakse delegeeritud volitusi;
- Atlandi ookeani idaosa hariliku tuuni varude taastamist käsitlevas määruses (EL) 2016/1627 ei nähta ette delegeeritud volitusi kava muutmiseks vastavalt ICCATi iga-aastastele otsustele. See põhjustas 2018. aastal kriitilise olukorra,

¹³ ICCATi soovitus 17-07, millega muudetakse soovitus 14-04 hariliku tuuni kohta Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres (kehtiv juunist 2018).

¹⁴ Nõukogu 30. jaanuari 2019. aasta määrus (EL) 2019/124, millega määratakse 2019. aastaks kindlaks teatavate kalavarude ja kalavarurühmade püügi võimalused, mida kohaldatakse liidu vetes ning liidu kalalaevade suhtes teatavates vetes väljaspool liitu (ELT L 29, 31.1.2019, lk 1).

kui soovitus 18-02 ei saanud delegeeritud volituste abil üle võtta, ning mõned liikmesriigid palusid komisjonil rakendada see püügihooajaks 2019. aasta juunis kaasseadusandlikus korras vastu võetava aktiga. Käesoleva määrusega nähakse ette delegeeritud volitused, et rakendada aegsasti edaspidised muudatused hariliku tuuni varude taastamise kavas ja seada ELi laevastik kolmandate riikide laevastikega võrdsesse olukorda.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega kehtestatakse Atlandi ookeani idaosa ja Vahemere hariliku tuuni varude majandamise mitmeaastane kava ning millega muudetakse määrusi (EÜ) nr 1936/2001, (EL) 2017/2107 ja (EL) 2019/833 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) 2016/1627

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹⁵,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt¹⁶

ning arvestades järgmist:

- (1) Ühise kalanduspoliitika eesmärk on vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 1380/2013¹⁷ tagada mere bioloogiliste ressursside kasutamine säästvates majandus-, keskkonna- ja sotsiaalsetes tingimustes.
- (2) Liit kiitis nõukogu otsusega 98/392/EÜ¹⁸ heaks Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni mereõiguse konventsiooni ja Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 1982. aasta 10. detsembri mereõiguste konventsiooni piirialade kalavarude ja pika rändega kalavarude kaitset ja majandamist käsitlevate sätete rakenduskokkuleppe, milles on esitatud mere elusressursside kaitse ja majandamise põhimõtted ja eeskirjad. Liit osaleb oma üldisemate rahvusvaheliste kohustuste raames ka jõupingutustes, mida tehakse rahvusvaheliste vete kalavarude kaitseks.
- (3) Liit on rahvusvahelise Atlandi tuunikala¹⁹ kaitse konventsiooni (edaspidi „konventsioon“) osaline.
- (4) Konventsiooniga loodud Rahvusvaheline Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjon (ICCAT) võttis 2018. aastal oma 21. erikoosolekul vastu soovitusel 18-02 kehtestada Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude mitmeaastane majandamiskava (edaspidi „majandamiskava“). Majandamiskavas järgitakse ICCATi alalise uuringute ja statistikakomitee nõuannet, mille kohaselt peaks ICCAT

¹⁵ ELT C [praegu ei ole aruannet, lk.

¹⁶ Euroopa Parlamendi seisukoht [ei ole veel vastu võetud, ei ole veel avaldatud] ja nõukogu otsus [ei ole veel vastu võetud ega avaldatud].

¹⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

¹⁸ Nõukogu 23. märtsi 1998. aasta otsus 98/392/EÜ, mis käsitleb Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 10. detsembri 1982. aasta mereõiguse konventsiooni ja selle XI osa rakendamist käsitleva 28. juuli 1994. aasta lepingu sõlmimist Euroopa Ühenduse poolt (EÜT L 179, 23.6.1998, lk 1).

¹⁹ Rahvusvaheline Atlandi tuunikala kaitse konventsioon (EÜT L 162, 18.6.1986, lk 34).

2018. aastal kehtestama kalavaru mitmeaastase majandamiskava, kuna näib, et kalavaru praegune seisund ei nõua enam hariliku tuuni varude taastamise kavas kehtestatud erakorralisi meetmeid (need kehtestati vastavalt soovitusel 17-17, millega muudeti soovitus 14-04).

- (5) Soovitusena 18-02 tunnistatakse kehtetuks soovitus 17-07, millega muudeti soovitus 14-04, millega kehtestati hariliku tuuni varude taastamise kava, mida rakendati liidu õiguses määrusega (EL) 2016/1627²⁰.
- (6) Määrusega tuleks asjakohasel juhul osaliselt või täielikult rakendada järgmisi ICCATi soovitusi: 06-07,²¹ 18-10,²² 96-14,²³ 13-13²⁴ ja 16-15²⁵.
- (7) Liidu seisukohad peavad piirkondlikes kalandusorganisatsioonides tuginema parimatele kättesaadavatele teaduslikele nõuannetele, et tagada kalavarude majandamine kooskõlas ühise kalanduspoliitika eesmärkidega, eelkõige eesmärgiga järk-järgult taastada ja hoida kalavarude populatsioonide biomass maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saamiseks vajalikust kõrgemal tasemel ning eesmärgiga luua tingimused majanduslikult elujõulisele ja konkurentsivõimelisele kalapüügi- ja kalatöötlemissektorile ning maismaal toimuvale kalapüügiga seotud tegevusele. Alalise uuringute ja statistikakomitee 2018. aasta aruande²⁶ kohaselt vastab hariliku tuuni pük kalastussuremuse määraga $F_{0,1}$ sellele kalastussuremuse määrale, mis on kooskõlas maksimaalse jätkusuutliku saagikuse (F_{msy}) saavutamisega. Leitakse, et kalavaru biomass on tasemel, millega tagatakse maksimaalne jätkusuutlik saagikus. $B_{0,1}$, mis keskmise ja väikese järelkasvu tasemel kõigub seda ületava taseme ümber, kõrge taseme puhul jääb aga allapoole seda taset.
- (8) Majandamiskavas võetakse arvesse eri tüüpi püügivahendite ja -tehnikate eripära. Majandamiskava rakendamisel peaksid liit ja liikmesriigid püüdma edendada rannapüüki ning selliste püügivahendite ja -tehnikate kasutamist, mis on selektiivsed ja mõjutavad keskkonda vähem, ning traditsioonilises ja väikesemahulises kalapüügis kasutatavaid püügivahendeid ja -tehnikaid, toetades seeläbi rahuldava elatustaseme saavutamist kohalikus majanduses.
- (9) Ühise kalanduspoliitika järgimise tagamiseks on vastu võetud liidu õigusaktid, millega kehtestatakse kontrolli-, inspekteerimis- ja rakendamissüsteem, mis hõlmab võitlust ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastu. Nõukogu määrusega (EÜ) nr 1224/2009²⁷ on kehtestatud liidu kontrolli-, inspekteerimis- ja rakendamissüsteem, kasutades globaalset ja integreeritud lähenemisviisi, et tagada ühise kalanduspoliitika

²⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. septembri 2016. aasta määrus (EL) 2016/1627, milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 302/2009 (ELT L 252, 16.9.2016, lk 1).

²¹ ICCATi soovitus hariliku tuuni kasvatamise kohta.

²² ICCATi soovitus laevade seiresüsteemide miinimumstandardi kohta ICCATi konventsiooni alal.

²³ ICCATi soovitus nõuete täitmise kohta hariliku tuuni ja Põhja-Atlandi mõõkkala püügil.

²⁴ ICCATi soovitus ICCATi registri loomise kohta, mis sisaldab 20meetriste kogupikkusega või pikemaid kalalaevu, millel on lubatud tegutseda ICCATi konventsiooni alal.

²⁵ ICCATi soovitus ümberlaadimise kohta.

²⁶ Alalise uuringute ja statistikakomitee aruanne, Madrid, 1.–5. oktoober 2018.

²⁷ Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1).

kõikide eeskirjade järgimine. Komisjoni rakendusmäärusega (EL) nr 404/2011²⁸ on kehtestatud määruse (EÜ) nr 1224/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad. Nõukogu määrusega (EÜ) nr 1005/2008²⁹ on loodud ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks. Need määrused juba sisaldavad selliseid sätteid nagu kalalaevatunnistused ning kalapüügiload ning laevaseiresüsteeme käsitlevad teatavad eeskirjad, mis hõlmavad mitut ICCATi soovitus 18-02 sätestatud meedet. Seetõttu ei ole asjakohane neid sätteid käesolevasse määrusesse võtta.

- (10) Määrusega (EL) nr 1380/2013 kehtestati kalavarude kaitseks alammõõdu mõiste. Järjepidevuse tagamiseks tuleks ICCATi alammõõdu mõistet rakendada liidu õiguses kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõduna.
- (11) ICCATi soovitus 18-02 kohaselt tuleb püütud harilikud tuunid, kes on kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksemad, tagasi heita, ning sama kehtib hariliku tuuni püügi kohta, mis ületab iga-aastastes püügikavades kehtestatud kaaspüügi piirnorme. Et liit saaks täita ICCATi kohaseid rahvusvahelisi kohustusi, nähakse komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2015/98³⁰ artikliga 4 ette erandid hariliku tuuni lossimiskohustusest kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikega 2. Delegeeritud määrusega (EL) 2015/98 rakendatakse teatavaid ICCATi soovitus 18-02 sätteid, millega on kehtestatud laevadele kohustus harilik tuun tagasi heita, kui ületatakse laevale määratud kvooti või lubatud kaaspüügi maksimaalset taset. Nimetatud delegeeritud määruse kohaldamisalasse kuuluvad laevad, mida kasutatakse harrastuskalapüügiks. Seega ei ole käesolevas määruses vaja käsitleda selliseid tagasiheitmise ja vabakslaskmise kohustusi ning see ei piira delegeeritud määruse (EL) 2015/98 vastavate sätete kohaldamist.
- (12) 2018. aasta koosolekul mõõnsid konventsiooni lepinguosalised vajadust tugevdada kontrolli hariliku tuuniga seotud teatava tegevuse üle. Selle eesmärgiga lepiti 2018. aasta koosolekul kokku, et kalakasvanduste eest vastutavad konventsiooni lepinguosalised peaksid tagama sumpadesse paigutamise täieliku jälgitavuse ja tegema riskianalüüsipõhiseid juhuslikke kontrolle.
- (13) Määrusega (EL) nr 640/2010 nähakse hariliku tuuni puhul ette elektrooniline püügidokument (elektrooniline hariliku tuuni püügi dokumenteerimise programm), millega rakendatakse ICCATi soovitus 09-11, millega muudetakse soovitus 08-12. Hiljuti tunnistati soovitustega 18-12 ja 18-13 kehtetuks hariliku tuuni püügi dokumenteerimise elektroonilise programmi kohaldamist käsitlevad soovitus 17-09 ja 11-20. Seega on määrus (EL) nr 640/2010 iganenud ning komisjon kavatseb võtta vastu uue määruse, millega rakendatakse uusimad hariliku tuuni püügi dokumenteerimise elektroonilist programmi käsitlevad ICCATi eeskirjad. Selle

²⁸ Komisjoni 8. aprilli 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 404/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009 (millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks) üksikasjalikud rakenduseeskirjad (ELT L 112, 30.4.2011, lk 1).

²⁹ Nõukogu 29. septembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1005/2008, millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks ning muudetakse määrusi (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1936/2001 ja (EÜ) nr 601/2004 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EÜ) nr 1093/94 ja (EÜ) nr 1447/1999 (ELT L 286, 29.10.2008, lk 1).

³⁰ Komisjoni 18. novembri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/98, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 2 osutatud liidu rahvusvaheliste kohustuste kohaldamist vastavalt rahvusvahelisele Atlandi tuunikala kaitse konventsioonile ja Loode-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsioonile (ELT L 16, 23.1.2015, lk 23).

tulemusel ei tuleks selle määrusega viidata määrusele (EL) nr 640/2010, vaid üldisemalt ICCATi soovitatud püügi dokumenteerimise programmile.

- (14) Võttes arvesse, et ICCATi konventsiooni osalised muudavad sageli teatavaid ICCATi soovitusi ja tõenäoliselt muudetakse neid ka edaspidi ning selleks et võtta liidu õigusesse kiiresti üle edaspidised ICCATi soovitused, millega muudetakse või täiendatakse ICCATi majandamiskava, tuleks komisjonile anda volitus võtta vastu õigusakte vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 290, ja seda järgmistes aspektides: tähtajad kalastussuremuse sihttaseme jaoks, mis on nõutav maksimaalse jätkusuutliku saagikusega kooskõlas oleva kalavaru biomassi säilitamiseks; teabe esitamise tähtajad, püügihooaegade perioodid; kalavarude kaitseks kehtestatavad alammõõdud; protsendid ja parameetrid, komisjonile esitatav teave; riiklike ja piirkondlike vaatlejate ülesanded, põhjused keelduda loa andmisest kalade üleviimiseks; saagi konfiskeerimise põhjused ning korralduse andmine kalad vabaks lasta. On eriti oluline, et komisjon korraldaks oma ettevalmistava töö käigus asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et need konsultatsioonid toimuksid kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega³¹. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.
- (15) Komisjon, kes esindab ICCATi koosolekutel liitu, nõustub igal aastal mitme ICCATi puhtalt tehnilise soovitusiga, eeskätt mis puudutab võimsuse piiranguid, püügipäevikule esitatavaid nõudeid, püügiaruannete vorme, ümberlaadimis- ja lossimisdeklaratsioone, kalapüügiloale märgitavat minimaalset teavet, ICCATi rahvusvahelise ühisinspekterimise kavaga seotud kalalaevade minimaalset arvu; inspekterimis- ja vaatluskava, videosalvestuse standardeid, kalade vabakslaskmise protokolle, surnud kalade käitlemise standardeid, sumpu paigutamise deklaratsioone või laevade seiresüsteemide miinimumstandardeid, mida rakendatakse käesoleva määruse I–XV lisaga. Komisjonil peaksid olema volitused võtta vastu delegeeritud õigusakt, millega I–XV lisa muuta või täiendada kooskõlas muudetud või täiendatud ICCATi soovitustega. On eriti oluline, et komisjon korraldaks oma ettevalmistava töö käigus asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid toimuksid kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega³². Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.
- (16) ICCATi soovitused, millega reguleeritakse hariliku tuuni püüki (püüdmise, üleviimise, transportimise, sumpadesse paigutamise, kasvanduses kasvatamise, väljapüügi ja ülekandmisega seotud tegevus), on väga dūnaamilised. Kalanduse kontrollimise ja majandamise tehnoloogiad (nt stereoskoopiliste kaamerate ja alternatiivsete meetodite kasutamine), mida liikmesriigid peavad ühetaoliselt kohaldama, arenevad ja uuenevad pidevalt. Samamoodi tuleb vajaduse korral välja töötada vastavad menetlused, et aidata liikmesriikidel järgida käesoleva määrusega hõlmatud ICCATi eeskirju. Selleks

³¹ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

³² ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

et tagada käesoleva määruse rakendamiseks ühetaolised tingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused seoses üksikasjalike eeskirjadega elusa hariliku tuuni ülekandmise, üleviimistoimingute ja sumpadesse paigutamise kohta. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011³³.

- (17) Käesolevas määruses ette nähtud delegeeritud õigusaktid ja rakendusaktid ei takista ICCATi tulevaste soovitude rakendamist liidu õiguses seadusandliku tavamenetluse kaudu.
- (18) Kuna käesoleva määrusega nähakse hariliku tuuni varude kohta ette uus ja ulatuslik majandamiskava, tuleks välja jätta määruste (EL) 2017/2107³⁴ ja (EL) 2019/833³⁵ harilikku tuuni käsitlevad sätted. Mis puudutab määruse (EL) 2017/2107 artiklit 43, siis on määrukses (EL) 2019/1154³⁶ lisatud Vahemere mõõkkala käsitlevale osale vastav osa. Samuti tuleks välja jätta määruse (EÜ) nr 1936/2001³⁷ teatavad sätted. Seetõttu tuleks vastavalt muuta määruksi (EL) 2017/2107, (EÜ) nr 1936/2001 ja (EL) 2019/833.
- (19) ICCATi soovitusena 18-02 tunnistati kehtetuks soovitus 17-07, sest kalavaru praegune seisund ei nõua enam selle soovitusena kohaselt kehtestatud hariliku tuuni varude taastamise kavaga ettenähtud erakorralisi meetmeid. Seetõttu tuleks määrus (EL) 2016/1627, millega kõnealust taastamiskava rakendati, kehtetuks tunnistada,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK ÜLDSÄTTED

Artikkel 1 **Reguleerimisese**

Käesoleva määrusega kehtestatakse üldeeskirjad Atlandi ookeani idaosa ja Vahemere hariliku tuuni (*Thunnus thynnus*) varude mitmeaastase majandamiskava – mille on vastu võtnud Rahvusvaheline Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjon („ICCAT“) – ühetaoliseks ja tõhusaks rakendamiseks

³³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

³⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. novembri 2017. aasta määrus (EL) 2017/2107, millega kehtestatakse Rahvusvahelise Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjoni (ICCAT) konventsiooni alal kohaldatavad majandamis-, kaitse- ja kontrollimeetmed ning millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1936/2001, (EÜ) nr 1984/2003 ja (EÜ) nr 520/2007 (ELT L 315, 30.11.2017, lk 1).

³⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta määrus (EL) 2019/833, millega kehtestatakse Loode-Atlandi Kalandusorganisatsiooni reguleerimispiirkonnas kohaldatavad kaitse- ja rakendusmeetmed, muudetakse määrust (EL) 2016/1627 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2115/2005 ja (EÜ) nr 1386/2007 (ELT L 141 28.5.2019, lk 1).

³⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta määrus (EL) 2019/1154, mis käsitleb Vahemere mõõkkala varude taastamise mitmeaastast kava ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1967/2006 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2017/2107 (ELT L 188 12.7.2019, lk 1).

³⁷ Nõukogu 27. septembri 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1936/2001, milles sätestatakse teatavate siirdekalavarude püügi suhtes kohaldatavad kontrollimeetmed (EÜT L 263, 3.10.2001, lk 1).

Artikkel 2 **Kohaldamisala**

Käesolevat määrust kohaldatakse järgmise suhtes:

- (a) liidu kalalaevad ja harrastuskalapüügiks kasutatavad liidu laevad, millega:
 - püütakse harilikku tuuni konventsiooni alal ning
 - laaditakse ümber või veetakse ka väljaspool konventsiooni ala harilikku tuuni, mis on püütud konventsiooni alal;
- (b) liidu kalakasvandused;
- (c) kolmandate riikide kalalaevad ja harrastuskalapüügiks kasutatavad kolmandate riikide laevad, millega seilatakse liidu vetes ning püütakse konventsiooni alal harilikku tuuni;
- (d) kolmandate riikide laevad, mida kontrollitakse liikmesriigi sadamates ja mille pardal veetakse konventsiooni alal püütud harilikku tuuni või liidu vetest püütud harilikust tuunist saadud kalandustooteid, mida ei ole enne sadamas lossitud või ümber laaditud.

Artikkel 3 **Eesmärk**

Käesoleva määruse eesmärk on hoida hariliku tuuni biomass maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamiseks vajalikust kõrgemal tasemel.

Artikkel 4 **Seos muude liidu õigusaktidega**

Kui käesolevas määruses ei ole teisiti sätestatud, ei piira käesoleva määruse sätted kalandussektorit reguleerivate muude liidu õigusaktide, eelkõige järgmiste kohaldamist:

- (1) nõukogu määrus (EÜ) nr 1224/2009,³⁸ millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks;
- (2) Nõukogu määrus (EÜ) nr 1005/2008,³⁹ millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks.
- (3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2017/2403,⁴⁰ milles käsitletakse välispüügilaevastike jätkusuutlikku majandamist;
- (4) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2017/2107,⁴¹ millega kehtestatakse Rahvusvahelise Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjoni (ICCAT) konventsiooni alal kohaldatavad majandamis-, kaitse- ja kontrollimeetmed.

Artikkel 5 **Mõisted**

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

³⁸ ELT L 343, 22.12.2009, lk 1.
³⁹ ELT L 286, 29.10.2008, lk 1.
⁴⁰ ELT L 347, 28.12.2017, lk 81.
⁴¹ ELT L 315, 30.11.2017, lk 1.

- (5) „ICCAT“ – Rahvusvaheline Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjon;
- (6) „konventsioon“ – rahvusvaheline Atlandi tuunikala kaitse konventsioon⁴²;
- (7) „kalalaev“ – mis tahes liikurlaev, mida rakendatakse hariliku tuuni varude ärieesmärgil kasutamiseks, sealhulgas kalapüügilaevad, kalatöötlemislaevad, tugilaevad, puksiirid, ümberlaadimislaevad, tuunitoodete transportimiseks seadmestatud transpordilaevad ja abilaevad, välja arvatud konteinerlaevad;
- (8) „elus harilik tuun“ – tuun, keda hoitakse mõrras teatud aja jooksul elus või viiakse elusana üle kalakasvanduse rajatisse, paigutatakse sumpas, kasvatatakse ja viimaks püütakse välja või lastakse vabaks;
- (9) „alaline uuringute ja statistikakomitee“ – ICCATi alaline uuringute ja statistikakomitee;
- (10) „harrastuskalapüük“ – mittetöenduslik püügitegevus, mille puhul mere bioloogilisi ressursse kasutatakse meelelahutuslikel, turismi või sportlikel eesmärkidel;
- (11) „puksiir“ – mis tahes laev, mida kasutatakse sumpade vedamiseks;
- (12) „kalatöötlemislaev“ – laev, mille pardal läbivad kalatooted enne pakendamist ühe või mitu järgmistest toimingutest: fileerimine või viilutamine, külmutamine ja/või töötlemine;
- (13) „abilaev“ – laev, mida kasutatakse surnud (töötlemata) hariliku tuuni transpordiks veo- või kasvatamissumbast, seinnoodast või mõrrast määratud sadamasse ja/või kalatöötlemislaevale;
- (14) „mõrd“ – põhja kinnitatud püügivahend, millel on tavaliselt võrksein, mis juhib hariliku tuuni mõrra suletud osasse või osadesse, kus neid hoitakse enne väljapüüdmist või kalakasvanduses kasvatamist;
- (15) „seinnoot“ – haardnoot, mille põhjaosa veetakse kokku kokkuveotrossiga, mis jookseb läbi alumise selise rõngaste jada, võimaldades võrku kokku tõmmata ja sulgeda;
- (16) „sumpa paigutamine“ – elusa hariliku tuuni paigutamine kalakasvandustes sumpadesse ning nende järgnev söötmine nuumamise ja üldise biomassi suurendamise eesmärgil;
- (17) „kalapüügilaev“ – laev, mida kasutatakse hariliku tuuni varude töõnduspüügiks;
- (18) „kalakasvandus“ – geograafiliste koordinaatidega selgelt määratletud mereala, mida kasutatakse mõrdade ja/või seinnoodalaevadega püütud hariliku tuuni nuumamiseks või kasvatamiseks. Kalakasvandusel võib kasvandusi olla mitmes asukohas, mis kõik on määratletud geograafiliste koordinaatidega ning mille puhul on hulknurkse rajatise iga punkti laius- ja pikkuskraadid selgelt määratletud;
- (19) „kasvatamine“ või „nuumamine“ – hariliku tuuni paigutamine kalakasvandustes sumpadesse ning nende järgnev söötmine nuumamise ja üldise biomassi suurendamise eesmärgil;
- (20) „saagi kogumine“ – hariliku tuuni tapmine kalakasvanduses või mõrras;
- (21) „stereoskoopiline kaamera“ – kahe või enama läätsuga seade, millel on iga lääts jaoks eraldi pildiandur või filmikaader, mis võimaldab saada kolmemõõtmelisi kujutisi, eesmärgiga mõõta kala pikkust;

⁴² Rahvusvaheline Atlandi tuunikala kaitse konventsioon (EÜT L 162, 18.6.1986, lk 34).

- (22) „väike rannikulaev“ – kalapüügilaev, millel on vähemalt kolm kuni viis järgmist omadust:
- (a) üldpikkus <12 m;
 - (b) laev kalastab üksnes lipuliikmesriigi jurisdiktsiooni alla kuuluvates vetes;
 - (c) püügireisid kestavad alla 24 tunni;
 - (d) meeskonnaliikmete arv on kuni neli inimest; või
 - (e) laev kasutab kalastamisel selektiivseid tehnikaid, millel on väiksem keskkonnamõju;
- (23) „ühine püügioperatsioon“ – kahte või enam seinerit hõlmav toiming, mille käigus ühe seineri püütud saak loetakse ühe või enama teise seineri saagi hulka kuuluvaks vastavalt varem kokkulepitud jaotamissüsteemile;
- (24) „aktiivne püük“ – märgib kalapüügilaevaga seoses asjaolu, et laev püüab asjaomasel püügihooajal harilikku tuuni sihtliigina;
- (25) „hariliku tuuni püügi dokument (BCD)“ – hariliku tuuni kohta koostatav hariliku tuuni püügi dokument;
- (26) „hariliku tuuni püügi elektrooniline dokument (eBCD)“ – hariliku tuuni kohta koostatav hariliku tuuni püügi elektrooniline dokument;
- (27) „konventsiooni ala“ – konventsiooni artiklis 1 määratletud geograafiline ala;
- (28) „ümberlaadimine“ – kõigi või osa kalalaevadel olevate kalandustoodete laadimine teisele kalalaevale. Surnud hariliku tuuni laadimist seinnoodast, mõrrast või puksiirilt abilaevale ei käsitata siiski ümberlaadimisena;
- (29) „kontrollüleviimine“ – täiendav üleviimine, mida tehakse kalapüügiga/kalakasvatusega tegeleva ettevõtja või kontrolliasutuste taotluse korral, et kontrollida üleviidavate kalade arvu;
- (30) „kontrollkaamera“ – stereoskoopiline kaamera ja/või harilik videokaamera käesolevas määruses sätestatud kontrolli tegemiseks;
- (31) „konventsiooniosaline“ – konventsiooniosaline ja koostööd tegev kolmas riik, kalastus- või muu organisatsioon;
- (32) „suur triivõngejadalaev“ – triivõngejadalaev, mille kogupikkus on üle 24 meetri;
- (33) „üleviimine“ –
- (a) elusa hariliku tuuni üleviimine kalapüügilaeva võrgust veosump;
 - (b) elusa hariliku tuuni üleviimine ühest veosumbast teise;
 - (c) elus hariliku tuuniga sumba üleviimine ühelt puksiirilt teisele;
 - (d) elusa tuuni üleviimine ühest kalakasvandusest teise või samas kasvanduses ühest sumbast teise;
 - (e) elusa hariliku tuuni üleviimine mõrrast veosump, olenemata puksiirlaeva juuresolekust;
- (34) „käitaja“ – füüsiline või juriidiline isik, kes käitab ettevõtet või kellele kuulub ettevõtte, mille tegevus on seotud kalapüügi- ja vesiviljelustoodete tootmise, töötlemise, turustamise, levitamise ning jaemüügi mis tahes etapiga;

- (35) „püügivahendite rühm“ – ühte ja sama sellist püügivahendit kasutav kalalaevade rühm, millele on eraldatud rühmakvoot;
- (36) „püügikoormus“ – kalalaeva võimsus, korrutatuna püügil oldud päevade arvuga, et mõõta püügioperatsioonide intensiivsust. See mõõtmine on püügivahendite puhul erinev. Õngejadapüügi puhul mõõdetakse seda konksude arvuna või konksude arvuga, korrutatuna tundide arvuga. Seinloodalaevade puhul mõõdetakse seda laevapäevadena (kalapüügiaeg pluss otsimisaeg);
- (37) „vastutav liikmesriik“ – lipuliikmesriik või liikmesriik, kelle jurisdiktsioonis asjaomane kalakasvandus või mõrd asub.

II PEATÜKK

MAJANDAMISMEETMED

Artikkel 6

Kalavarude majandamise meetmetega seotud tingimused

- (1) Iga liikmesriik võtab vajalikud meetmed, et tagada oma kalapüügilaevade ja mõrdade püügikoormuse vastavus Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres liikmesriigi kasutada olevate hariliku tuuni püügi võimalustega. Liikmesriigi võetavad meetmed hõlmavad vähemalt individuaalsete kvootide kehtestamist oma kalapüügilaevadele, mis on üle 24 m pikad ning mis on kantud artikli 25 kohasesse püügiloaga laevade nimekirja.
- (2) Liikmesriigid annavad kalapüügilaevadele juhul, kui laevale määratud individuaalset kvooti peetakse ammendatuks, korralduse suunduda viivitamata kindlaksmääratud sadamasse vastavalt määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklile 35.
- (3) Hariliku tuuni püügil ei ole lubatud prahtimisega seotud toimingud.

Artikkel 7

Väljapüüdmata elusa hariliku tuuni ülekandmine

- (1) Kasutamata kvootide ja väljapüüdmata elusa hariliku tuuni ülekandmine ei ole lubatud.
- (2) Erandina lõikest 1 võidakse lubada välja püüdmata elusa hariliku tuuni ülekandmist, kui välja töötatakse tugevdatud kontrollisüsteem ning kui komisjon teatab sellest ICCATi sekretariaadile. See süsteem on artiklis 13 osutatud liikmesriigi inspekteerimiskava lahutamatu osa ning see hõlmab vähemalt artikli 26 lõikega 3 ja artikliga 52 kehtestatud meetmeid.
- (3) Enne kalapüügihooaja algust tagavad kalakasvanduste eest vastutavad liikmesriigid nende elusate harilike tuunide hindamise, kes on üle kantud pärast hulgiväljapüüki nende jurisdiktsioonis olevates kalakasvandustes. Selleks viiakse kõik püügiaasta ülekantud elusad harilikud tuunid, kes on ette nähtud kalakasvandustes hulgiväljapüügiks, teistesse sumpadesse üle, kasutades seejuures stereoskoopilisi kaamerasüsteeme või alternatiivseid meetodeid, tingimusel et vastavalt artiklile 50 on nende puhul tagatud sama täpsuse ja usaldusväärsuse tase. Igal ajal peab olema tagatud täielikult dokumenteeritud jälgitavus. Nende elusate harilike tuunide ülekandmist, kes ei olnud teatud aastatel väljapüügiks ette nähtud, kontrollitakse igal aastal sama menetlusega, riskihindamisel põhineva valimi alusel.
- (4) Komisjon võib võtta vastu rakendusakte, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad elus hariliku tuuni ülekandmise tugevdatud kontrollisüsteemi

väljatöötamiseks. Need rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artiklis 67 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 8

Kvootide ülekandmine

- (1) Kvoot kantakse üle liidu ja teiste konventsiooniosaliste vahel üksnes asjaomaste liikmesriikide ja/või konventsiooniosaliste eelneval loal. Komisjon teavitab ICCATi sekretariaati kvootide ülekandmisest 48 tundi ette.
- (2) Kvootide ülekandmine püügivahendite rühmades ning kaaspüügikvootide ja iga liikmesriigi individuaalsete püügikvootide ülekandmine on lubatud tingimusel, et asjaomane liikmesriik teavitab / asjaomased liikmesriigid teavitavad komisjoni nendest ülekandmistest ette, nii et komisjon saab ICCATi sekretariaati teavitada enne ülekandmise toimumist.

Artikkel 9

Kvoodi vähendamised üleüügi korral

- (3) Kui liikmesriikide püük ületab neile eraldatud kvoot ja seda olukorda ei saa määruse (EÜ) nr 1380/2013 artikli 16 lõike 8 kohaste kvoodivahetustega heastada, kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikleid 37 ja 105.

Artikkel 10

Iga-aastased püügikavad

- (1) Iga liikmesriik, kellel on hariliku tuuni kvoot, kehtestab iga-aastase püügikava. See kava sisaldab vähemalt järgmist teavet:
 - (a) igale püügivahendite rühmale eraldatud kvoodid, sealhulgas kaaspüügi kvoodid;
 - (b) asjakohasel juhul kvootide eraldamisel ja haldamisel kasutatav meetod;
 - (c) meetmed, millega tagatakse individuaalsete kvootide järgimine;
 - (d) iga püügivahendite kategooria puhul lubatud püügihooaeg;
 - (e) teave määratud sadamate kohta;
 - (f) kaaspüügi eeskirjad ning
 - (g) selliste laevade (v.a põhjatraalerid) arv, mis on pikemad kui 24 m, ja selliste seinerite arv, mida on lubatud Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni puhul kasutada.
- (2) Liikmesriigid võivad eraldada sektoripõhiseid kvoot väikestele rannikulaevadele, kellel on lubatud püüda harilikku tuuni, ning lisavad sellise eraldamise oma püügikavadesse. Nad lisavad ka täiendavaid meetmeid, et jälgida oma seire-, kontrolli- ja inspekteerimiskavades tähelepanelikult kvootide kasutamist kõnealuse laevastiku poolt. Liikmesriigid võivad anda erinevale hulgale laevadele loa kasutada täielikult ära nende püügivõimalused lõikes 1 osutatud parameetrite alusel.
- (3) Portugal ja Hispaania võivad eraldada sektoripõhiseid kvoot söödaga õngelaevadele, mis tegutsevad Assoori saarestikku, Madeirat ja Kanaari saari ümbritsevates liidu vetes. Sektoripõhine kvoot lisatakse nende iga-aastastesse

püügikavadesse ning nende iga-aastastes seire-, kontrolli- ja inspekteerimiskavades osutatakse selgelt kvoodi kasutamise seiramise meetmed.

- (4) Kui liikmesriigid eraldavad sektoripõhiseid kvote kooskõlas lõikega 2 või 3, siis püügivõimaluste jaotamist käsitlevas kehtivas liidu õigusaktis määratletud minimaalse kvoodi viie tonni nõuet ei kohaldata.
- (5) Asjaomane liikmesriik edastab iga-aastases püügikavas tehtud mis tahes muudatused komisjonile vähemalt kolm tööpäeva enne selle püügioperatsiooni alustamist, millega muudatus on seotud. Komisjon edastab muudatuse ICCATi sekretariaadile vähemalt üks tööpäev enne selle püügioperatsiooni alustamist, millega muudatus on seotud.

Artikkel 11

Kalapüügivõimaluste jaotamine

Kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 17 kasutavad liikmesriigid neile eraldatud kalapüügivõimaluste jaotamisel läbipaistvaid ja objektiivseid kriteeriume, sealhulgas selliseid, mis on keskkonnaval, sotsiaalset või majanduslikku laadi, ning püüavad riigi kvote õiglaselt jaotada mitmesuguste laevastiku osade vahel, pöörates eritähelpanu traditsioonilisele ja väikesemahulisele kalapüügile, ning pakkuda stiimuleid neile liidu kalalaevadele, kes kasutavad selektiivseid püügivahendeid või keskkonda vähem mõjutavaid püügitehnikaid.

Artikkel 12

Iga-aastased püügivõimsuse haldamise kavad

Iga liikmesriik, kellel on hariliku tuuni kvoot, kehtestab iga-aastase püügivõimsuse haldamise kava. Selles kavas kohandavad liikmesriigid kalapüügilaevade arvu viisil, millega tagatakse püügivõimsuse vastavus püügivõimalustele, mis on asjaomasel kvoodiperioodil kalapüügilaevadele eraldatud. Liikmesriigid kohandavad püügivõimalusi vastavalt püügivõimaluste jaotamist käsitlevas kehtivas liidu õigusaktis määratletud parameetritele. Seinnootalaevade püügivõimsuse kohandamisel piirdatakse maksimaalselt 20 % kõikumisega võrreldes 2018. aasta püügivõimsuse lähtetasemega.

Artikkel 13

Iga-aastased inspekteerimiskavad

Iga liikmesriik, kellel on hariliku tuuni kvoot, kehtestab iga-aastase inspekteerimiskava, eesmärgiga tagada vastavus käesolevale määrusele. Liikmesriigid esitavad komisjonile oma vastavad kavad. Need kavad koostatakse kooskõlas järgmisega:

- (a) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 95 kohaselt hariliku tuuni püügiks loodud kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammi eesmärgid, prioriteedid ja kord, samuti inspekteerimise kriteeriumid;
- (b) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 46 kohaselt loodud riiklik kontrollimeetmete programm seoses hariliku tuuniga.

Artikkel 14

Iga-aastased kalakasvatamise majandamiskavad

- (1) Iga liikmesriik, kellel on hariliku tuuni kvoot, kehtestab iga-aastase kalakasvatamise majandamiskava.

- (2) Liikmesriigid tagavad iga-aastases kalakasvatamise majandamiskavas, et kasvandustesse viidud kogus ja kasvatamise koguvõimsus vastavad kasvatamiseks olemasoleva hariliku tuuni hinnangulisele kogusele.
- (3) Liikmesriigid piiravad oma tuuni kasvatamise võimsust, piirdudes nende kalakasvanduste koguvõimsusega, mis olid kantud ICCATi hariliku tuuni kasvanduste registrisse või millele oli antud luba ja millest oli ICCATile teatatud 2018. aastal.
- (4) Loodusest püütud hariliku tuuni maksimaalne kogus, mille liikmesriigi kalakasvandused vastu võtavad, piirdub sellise kasvandustesse viidud koguste tasemega, mis on registreeritud ICCATi hariliku tuuni kasvanduste registris ja millest liikmesriigi kalakasvandused olid ICCATile 2005., 2006., 2007. või 2008. aastal teatanud.
- (5) Kui liikmesriigil on vaja suurendada loodusest püütud ja kasvandustes vastu võetud hariliku tuuni maksimaalset kogust oma ühes või mitmes tuunikasvanduses, peab see suurendamine olema vastavuses sellele liikmesriigile eraldatud kalapüügivõimalustega, k.a elusa hariliku tuuni impordiga.
- (6) Kalakasvanduste eest vastutavad liikmesriigid tagavad, et teadlastel, kellele alaline uuringute ja statistikakomitee on teinud ülesandeks teha nuumamisperioodil kindlaks kasvukiirus, oleks juurdepääs kalakasvandustele ning et neid abistataks nende ülesannete täitmisel.

Artikkel 15

Iga-aastaste kavade esitamine

- (1) Iga aasta 31. jaanuariks edastab liikmesriik, kellel on hariliku tuuni kvoot, komisjonile järgmised kavad:
 - (a) Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres harilikku tuuni püüdvate kalapüügilaevade ja mõrdade iga-aastane artikli 10 kohaselt kehtestatud püügikava;
 - (b) artikli 12 kohaselt kehtestatud iga-aastane püügivõimsuse haldamise kava;
 - (c) artikli 13 kohaselt kehtestatud iga-aastane inspekteerimiskava ning
 - (d) artikli 14 kohaselt kehtestatud kalakasvatamise majandamiskava.
- (2) Komisjon kogub lõikes 1 osutatud kavad kokku ja kasutab neid liidu iga-aastase püügikava koostamiseks. Komisjon edastab liidu kava ICCATi sekretariaadile iga aasta 15. veebruariks, et ICCAT saaks seda arutada ja selle heaks kiita.
- (3) Kui liikmesriik ei esita komisjonile tähtajaks mõnda lõikes 1 osutatud kava või kui komisjon avastab käesoleva määruse sätete raske rikkumise, nagu lõplikes inspekteerimisaruannetes järeltatud, võib komisjon otsustada jätta kavad kinnitamata ning edastab liidu kava ICCATi sekretariaadile ilma asjaomase liikmesriigi kavadeta.

III PEATÜKK TEHNILISED MEETMED

Artikkel 16

Püügihooaeg

- (1) Atlandi ookeani idaosas ja Vahemerel on hariliku tuuni püük seinnoodaga lubatud 26. maist 1. juulini.
- (2) Erandina lõikest 1 võib Horvaatia taotleda artiklis 10 osutatud iga-aastastes püügikavades, et Aadria merel lubataks hariliku tuuni püüki kasvatamise eesmärgil tema lipu all sõitvate seinnoodalaevadega kuni 15. juulini (FAO püügipiirkond 37.2.1).
- (3) Erandina lõikest 1, kui liikmesriik esitab komisjonile tõendid selle kohta, et seoses tuule tugevusega neli või rohkem palli Beauforti skaala järgi ei saanud mõned tema seinnoodalaevad, mis püüavad harilikku tuuni Atlandi ookeani idaosas ja Vahemerel, kasutada aasta jooksul oma tavapäraseid püügipäevi, võib see liikmesriik kanda asjaomaste laevade puhul aasta jooksul maksimaalselt kümme kaotatud päeva üle kuni 11. juulini. Asjaomased laevad ja ühise püügioperatsiooni puhul kõik seonduvad laevad peavad püügi mittetoimumist nõuetekohaselt põhjendama ilmateadete ja laevaseiresüsteemi asukohaandmete abil.
- (4) Hariliku tuuni püük suurte pelaagiliste õngejadalaevadega on lubatud Atlandi ookeani idaosas ja Vahemerel 1. jaanuarist kuni 31. maini.
- (5) Liikmesriigid kehtestavad oma iga-aastastes püügikavades kalalaevastiku (v.a seinnoodalaevad ja suured pelaagilised õngejadalaevad) jaoks lubatud püügi hooajad.

Artikkel 17

Lossimiskohustus

Käesoleva peatüki sätete kohaldamine ei piira määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15, sealhulgas vastavate erandite kohaldamist.

Artikkel 18

Kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõt

- (1) Keelatud on püüda, pardal hoida, ümber laadida, lossida, transportida, säilitada, müüa, müügiks välja panna või pakkuda harilikku tuuni, sealhulgas kaaspüügi või harrastuskalapüügi käigus saadud harilikku tuuni, mis kaalub alla 30 kg või mille pikkus sabauime keskmiste kiirte alguseni on alla 115 cm.
- (2) Erandina lõikest 1 kohaldatakse hariliku tuuni suhtes varude kaitseks kehtestatud alammõõtu 8 kg või 75 cm ninamiku tipust kuni sabauime keskmiste kiirte alguseni järgmise püügi puhul:
 - (a) Atlandi ookeani idaosast söödaga õngelaevade ja landipüügilaevadega püütud harilik tuun;
 - (b) Vahemerest rannalähedase väikesemahulise püügi käigus söödaga õngelaevadega, õngejadalaevadega ja käsiõngelaevadega värske kalana püütud harilik tuun; ning
 - (c) harilik tuun, kelle on kasvatamise eesmärgil Aadria merest püüdnud Horvaatia lipu all sõitvad laevad.

- (3) Lõikes 2 osutatud erandi suhtes kohaldatavad eritingimused on sätestatud I lisa.
- (4) Liikmesriigid annavad kalapüügiloa laevadele, mis kalastavad I lisa punktis 2 ja 3 osutatud erandi alusel. Asjaomased laevad kantakse artiklis 25 osutatud kalapüügilaevade nimekirja.
- (5) Käesolevas artiklis kehtestatud alammõõdust väiksemad kalad, kes heidetakse tagasi surnuna, arvatakse liikmesriigi kvoodist maha.

Artikkel 19

Kehtestatud alammõõdust väiksema kala juhupüük

- (1) Erandina artikli 18 lõikest 1 on kõigil harilikku tuuni aktiivselt püüdvatel püügilaevadel ja mõrdadel lubatud juhupüügina püüda kuni 5 % ulatuses harilikku tuuni, kes kaalub vahemikus 8–30 kg, või kelle pikkus ninamiku tipust kuni sabauime keskmiste kiirte alguseni on 75–115 cm.
- (2) Lõikes 1 osutatud 5 % osatähtsus arvutatakse hariliku tuuni kogusaagi põhjal, mis on laeva pardal või mõrras mis tahes ajal pärast iga püügioperatsiooni.
- (3) Juhupüügi saak arvatakse kalapüügilaeva või mõrra eest vastutava liikmesriigi kvoodist maha.
- (4) Kehtestatud alammõõdust väiksema hariliku tuuni juhupüügi suhtes kohaldatakse artikleid 30, 32, 33 ja 34.

Artikkel 20

Kaaspüük

- (1) Iga liikmesriik näeb oma kvoodi piires hariliku tuuni kaaspüügiks ette erikvoodi ja teavitab sellest komisjoni oma püügikava esitamisel.
- (2) Artiklis 10 osutatud iga-aastases püügikavas määratletakse selgelt lubatud kaaspüügi tase, mis ei ületa iga püügireisi lõpus 20 % pardal olevast saagist, ja meetodika, mida kasutatakse kaaspüügi arvutamiseks pardal oleva kogusaagi suhtes. Kaaspüügi protsenti võib arvutada kaaluna või isendite arvuna. Isendite arvul põhinevat arvutamist kohaldatakse üksnes ICCATi majandatava tuuni ja tuunilaadsete liikide puhul. Väikestele rannikulaevadele lubatud kaaspüügi taset võib arvutada aasta kaupa.
- (3) Pardal hoitud või vette tagasi heidetud surnud hariliku tuuni kogu kaaspüük arvatakse maha lipuliikmesriigi kvoodist ning see registreeritakse ja sellest teavitatakse komisjoni vastavalt artiklitele 30 ja 31.
- (4) Liikmesriikide puhul, kellel ei ole hariliku tuuni kvooti, arvatakse asjaomane kaaspüük maha liidu erikvoodist hariliku tuuni kaaspüügi jaoks, mis on kehtestatud kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 43 lõikega 3 ja määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 16.
- (5) Kui liikmesriigile eraldatud kogukvoot on ära kasutatud, ei ole hariliku tuuni püük lubatud ning liikmesriik võtab vajalikud meetmed kaaspüügina püütud hariliku tuuni vette tagasi laskmise tagamiseks. Sel juhul on surnud hariliku tuuni töötlemine ja turustamine keelatud ning kogu asjaomane saak registreeritakse. Liikmesriigid esitavad igal aastal kaaspüügina saadud selliste surnud hariliku tuuni koguste kohta teabe komisjonile, kes edastab selle teabe ICCATi sekretariaadile.

- (6) Harilikku tuuni aktiivselt mittepüüdvad laevad eraldavad pardal hoitud hariliku tuuni kõik kogused muudest liikidest, et võimaldada kontrolliasutustel seirata käesoleva artikli järgimist. Sellise kaaspüügi võib turustada, kui neile on lisatud hariliku tuuni püügi elektrooniline dokument.

Artikkel 21

Õhusõidukite kasutamine

Keelatud on mis tahes õhusõidukite, sealhulgas lennukite, helikopterite või mis tahes liiki mehitamata õhusõidukite kasutamine hariliku tuuni otsimiseks.

IV PEATÜKK

HARRASTUSKALAPÜÜK

Artikkel 22

Erikvoot harrastuskalapüügiks

- (1) Iga liikmesriik, kellel on hariliku tuuni püügi kvoot, reguleerib harrastuspüüki, eraldades harrastuskalapüügiks erikvoote. Sellisel eraldamisel võetakse arvesse võimalikke surnud harilikke tuune, sealhulgas püüa-ja-vabasta-kalastamisviisi raamistikus. Liikmesriigid teavitavad oma püügikavade edastamisel komisjoni harrastuskalapüügiks eraldatud kvootidest.
- (2) Surnud hariliku tuuni püugist teatatakse ning see arvatakse liikmesriigi kvoodist maha.

Artikkel 23

Eritingimused harrastuskalapüügiks

- (1) Kõik liikmesriigid, kellel on hariliku tuuni püügi kvoot, reguleerivad harrastuspüüki, väljastades harrastuskalapüügiga tegelevatele laevadele kalapüügiload. Komisjoni taotlusel teevad liikmesriigid kättesaadavaks nende harrastuskalapüügiga tegelevate laevade nimekirja, millele on antud kalapüügiluba. Loetelu peab sisaldama järgmist teavet:
- (a) laeva nimi;
 - (b) registrinumber;
 - (c) ICCATi registri number (kui on);
 - (d) võimalik varasem nimi ning
 - (e) omaniku (omanike) ja käitaja(te) nimi ja aadress.
- (2) Harrastuskalapüügi käigus on keelatud püüda, pardal hoida, ümber laadida või lossida rohkem kui ühte harilikku tuuni laeva kohta päevas.
- (3) Harrastuskalapüügil püütud hariliku tuuni turustamine on keelatud.
- (4) Liikmesriik registreerib harrastuskalapüügi saagi andmed, sealhulgas iga hariliku tuuni kaalu ja pikkuse, ja edastab eelmise aasta andmed komisjonile iga aasta 30. juuniks. Komisjon edastab selle teabe ICCATi sekretariaadile.

- (5) Liikmesriik võtab vajalikud meetmed, et võimalikult suurel määral tagada harrastuskalapüügi käigus elusana püütud hariliku tuuni, eriti noorkalade merre tagasilaskmine. Iga harilik tuun lossitakse tervikuna, lõpusteta ja/või roogituna.

Artikkel 24

Püüdmine, märgistamine ja tagasilaskmine

- (1) Erandina artikli 22 lõikest 1 võivad liikmesriigid, kes lubavad Atlandi ookeani kirdeosas üksnes harrastuskalapüügiks kasutatavate laevadega tehtavat püüa-ja-vabasta-kalastamisviisi, lubada sellistel laevadel püüda piiratud arvul harilikke tuune nende märgistamiseks ja tagasilaskmiseks, ilma et neile peaks eraldama erikvoodi. Need laevad tegutsevad teadusuuringute programmi kuuluva teadusasutuse teadusprojekti raames. Projekti tulemustest teatatakse lipuliikmesriigi asjaomastele asutustele.
- (2) ICCATi teadusprogrammi raames teadusuuringutes osalevate laevade tegevust ei käsitata lõikes 1 osutatud püügi, märgistamis- ja vabastamistegevusena.
- (3) Liikmesriigid, kes lubavad püüdmist, märgistamist ja vabastamist,
- (a) esitavad sellise tegevuse ja selle suhtes kohaldatavate meetmete kirjelduse artiklites 11 ja 14 osutatud püügi- ja inspekteerimiskavade lahutamatu osana;
 - (b) seiravad hoolikalt asjaomaste laevade tegevust, tagamaks, et need järgivad käesoleva määruse sätteid;
 - (c) tagavad, et märgistamise ja vabastamisega tegelevad koolitatud töötajad, et tagada isendite võimalikult suur ellujäämus, ning
 - (d) esitavad kord aastas komisjonile aruande teostatud teadustegevuse kohta, tehes seda vähemalt 50 päeva enne alalise uuringute ja statistikakomitee järgmise aasta koosolekut. Komisjon edastab selle aruande ICCATi sekretariaadile 60 päeva enne alalise uuringute ja statistikakomitee järgmise aasta koosolekut.
- (4) Igast harilikust tuunist, kes püüdmise, märgistamise ja vabastamise käigus sureb, teatatakse ja need arvatakse lipuliikmesriigi kvoodist maha.

V PEATÜKK

KONTROLLIMEETMED

1. JAGU

LAEVADE JA MÕRDADE NIMEKIRJAD JA REGISTRID

Artikkel 25

Laevade nimekirjad ja registrid

- (1) Liikmesriigid esitavad komisjonile igal aastal kuu aega enne loa kehtivusaja algust elektrooniliselt järgmiste laevade nimekirja ICCATi andmete ja teabe esitamise juhistes⁴³ ette nähtud vormingus:

⁴³ <https://www.iccat.int/en/SubmitCOMP.html>.

- (a) kõigi nende püügilaevade nimekiri, millel on luba aktiivselt püüda harilikku tuuni, ning
- (b) kõigi teiste selliste kalalaevade nimekiri, mis on ette nähtud hariliku tuuni varude ärieesmärgil kasutamiseks.

Komisjon saadab selle teabe ICCATi sekretariaadile 15 päeva enne püügioperatsiooni alustamist, nii et need laevad saab kanda ICCATi püügiloaga laevade registrisse ja asjakohasel juhul ka ICCATi registrisse, mis sisaldab 20meetrise kogupikkusega või pikemaid kalalaevu, millel on lubatud tegutseda konventsiooni alal.

- (2) Kalendriaasta jooksul võib kalalaev kuuluda mõlemasse lõikes 1 osutatud nimekirja, tingimusel et ta ei ole korraga mõlemas nimekirjas.
- (3) Teave lõike 1 punktides a ja b osutatud laevade kohta peab sisaldama laeva nime ja liidu laevastikuregistri numbrit (CFR), nagu on määratletud komisjoni rakendusmääruse (EL) 2017/218⁴⁴ I lisas.
- (4) Komisjon ei aktsepteeri andmete tagasiulatuvat esitamist.
- (5) Lõigetes 1 ja 3 osutatud nimekirjades edasiste muudatuste tegemine kalendriaasta jooksul on lubatud üksnes juhul, kui teatatud laeval ei ole võimalik püügis osaleda seaduslikult põhjendatud funktsionaalsetel põhjustel või vääramatul jõu tõttu. Sellisel juhul teavitab asjaomane liikmesriik nimetatud asjaolust viivitamatult komisjoni ning esitab:
 - (a) täielikud andmed kalalaeva(de) kohta, millega kavatsetakse seda laeva asendada, ning
 - (b) põhjaliku aruande asendamise põhjuste kohta ning mis tahes asjakohased täiendavad dokumendid või viited.
- (6) Vajaduse korral muudab komisjon asjaomase aasta jooksul teavet lõikes 1 osutatud laevade kohta, esitades ajakohastatud teabe ICCATi sekretariaadile vastavalt määruse (EL) 2017/2403 artikli 7 lõikele 6.

Artikkel 26

Laevade kalapüügiload

- (1) Liikmesriigid annavad kalapüügiloa laevadele, mis on kantud ühte artikli 25 lõigetes 1 ja 5 kirjeldatud nimekirja. Kalapüügiload peavad sisaldama vähemalt VII lisas sätestatud teavet ning need väljastatakse selles lisas ettenähtud vormis. Liikmesriigid tagavad, et kalapüügiloal sisalduv teave on täpne ning kooskõlas käesolevas määruses sätestatud eeskirjadega.
- (2) Ilma et see piiraks artikli 20 lõike 6 kohaldamist, käsitatakse artikli 25 lõikes 1 osutatud ICCATi registritesse kandmata liidu kalalaevu selliselt, et neil ei ole luba Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres harilikku tuuni püüda, pardale jätta, ümber laadida, transportida, üle viia, töödelda või lossida.
- (3) Kui laevadele määratud individuaalne kvoot loetakse ammendatuks, tunnistab lipuliikmesriik laevale väljastatud hariliku tuuni kalapüügiloa kehtetuks ja võib laevalt nõuda, et see suunduks viivitamata tema määratud sadamasse.

⁴⁴ Komisjoni 6. veebruari 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/218 liidu kalalaevastikuregistri kohta (ELT L 34, 9.2.2017, lk 9).

Artikkel 27

Tuunipüügiloaga mõrdade nimekirjad ja registrid

- (1) Iga liikmesriik saadab oma püügikavade osana komisjonile elektrooniliselt nimekirja mõrdadest, millega võib kalapüügiloa alusel püüda Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres harilikku tuuni. Komisjon saadab selle teabe ICCATi sekretariaati, et see saaks kõnealused mõrrad kanda ICCATi selliste mõrdade registrisse, millega lubatakse püüda harilikku tuuni.
- (2) Liikmesriigid annavad kalapüügiloa mõrdadele, mis on kantud lõikes 1 osutatud nimekirja. Kalapüügiloa peavad sisaldama vähemalt VII lisas sätestatud teavet ning olema selles lisas ettenähtud vormis. Liikmesriigid tagavad, et kalapüügiloal sisalduv teave on täpne ning kooskõlas käesolevas määruses sätestatud eeskirjadega.
- (3) Liidu mõrdu, mis ei ole kantud ICCATi hariliku tuuni püügi loaga mõrdade registrisse, käsitatakse selliselt, et neil ei ole lubatud püüda Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres harilikku tuuni. Nende mõrdadega püütud harilikku tuuni on keelatud pardal hoida, ümber laadida, sumpadesse paigutada ja lossida.
- (4) Kui mõrdadele määratud individuaalne kvoot loetakse ammendatuks, tühistab lipuliikmesriik neile väljastatud hariliku tuuni püügiloa.

Artikkel 28

Püügioperatsioon k käsitlev teave

- (1) Iga aasta 15. juuliks edastab iga liikmesriik komisjonile üksikasjaliku teabe hariliku tuuni saagi kohta Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres eelmisel aastal. Komisjon edastab selle teabe ICCATile iga aasta 31. juuliks. See teave hõlmab järgmist:
 - (a) iga kalapüügilaeva nimi ja ICCATi number;
 - (b) iga kalapüügilaeva loa kehtivusaeg;
 - (c) iga kalapüügilaeva kogusaak, sealhulgas ka siis, kui saak oli loa (lubade) kogu kehtivusaja vältel null;
 - (d) iga kalapüügilaeva püügipäevade koguarv Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres loa (lubade) kogu kehtivusaja vältel; ning
 - (e) kogusaak väljaspool loa kehtivusaega (kaaspüük).
- (2) Liikmesriigid esitavad komisjonile selliste nende lipu all sõitvate kalalaevade kohta, millel ei olnud luba aktiivselt püüda Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres harilikku tuuni, aga mis püüdsid harilikku tuuni kaaspüügina, järgmise teabe:
 - (a) laeva nimi ja ICCATi number või kui laev ei ole ICCATis registreeritud, siis selle riiklik registrinumber, ning
 - (b) hariliku tuuni kogusaak.
- (3) Liikmesriigid teavitavad komisjoni laevadest, mis ei ole hõlmatud lõigetega 1 ja 2 ning mille kohta teatakse või mille puhul oletatakse, et nendega on püütud Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres harilikku tuuni. Kohe, kui vastav teave on olemas, edastab komisjon selle ICCATi sekretariaadile.

Artikkel 29
Ühised püügioperatsioonid

- (1) Ühiseid püügioperatsioone hariliku tuuni püügiks lubatakse ainult siis, kui asjaomane lipuliikmesriik annab või asjaomased lipuliikmesriigid annavad osalevatele laevadele loa. Püügiloa saamiseks peavad igal seinnoodalaeval olema hariliku tuuni püügiks vajalikud vahendid ja individuaalne kvoot ning ta peab järgima artiklis 31 sätestatud aruandluskohustusi.
- (2) Ühisele püügioperatsioonile eraldatud kvoot võrdub osalevatele seinnoodalaevadele eraldatud kvootide summaga.
- (3) Liidu seinnoodalaevadel ei lubata osaleda ühistes püügioperatsioonides teiste konventsiooniosaliste seinnoodalaevadega.
- (4) Ühistes püügioperatsioonides osalemise loa taotlus on sätestatud IV lisas. Iga liikmesriik võtab vajalikke meetmeid, et saada ühistes püügioperatsioonides osaleva(te)lt seinnoodalaeva(de)lt järgmist teavet:
 - (a) taotletav ühistes püügioperatsioonides osalemise loa kehtivusaeg;
 - (b) püügioperatsioonis osalevate ettevõtjate andmed;
 - (c) laevade individuaalsed kvoodid;
 - (d) püütud saagi laevade vahel jaotamise süsteem ning
 - (e) teave sihtkohaks olevate kalakasvanduste kohta.
- (5) Vähemalt kümme päeva enne ühise püügioperatsiooni algust edastab iga liikmesriik komisjonile lõikes 4 osutatud teabe IV lisas ettenähtud vormis. Komisjon edastab selle teabe ICCATi sekretariaadile ja teiste ühisoperatsioonis osalevate laevade lipuriikidele vähemalt viis päeva enne püügioperatsiooni algust.
- (6) Vääramatu jõu korral ei kohaldata lõikes 5 sätestatud tähtaegu sihtkohaks olevaid kalakasvandusi puudutava teabe suhtes. Sellistel juhtudel edastavad liikmesriigid komisjonile sellise ajakohastatud teabe niipea kui võimalik, lisades vääramatu jõu moodustavate sündmuste kirjelduse. Komisjon edastab selle teabe ICCATi sekretariaadile.

2. JAGU
PÜÜGI DOKUMENTEERIMINE

Artikkel 30
Dokumenteermisnõuded

- (1) Liidu kalapüügilaeva kapten peab oma püügioperatsioonide kohta püügipäevikut kooskõlas määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklitega 14, 15, 23 ja 24 ning käesoleva määruse II lisa A jaoga.
- (2) Liidu puksiiride, abilaevade ja kalatöötlemislaevade kaptenid registreerivad oma tegevuse vastavalt II lisa B, C ja D jaos sätestatud nõuetele.

Artikkel 31

Kapteni ja mõrra käitaja edastatavad püügiaruanded

- (1) Liidu kalapüügilaevade kaptenid edastavad oma lipuliikmesriikidele elektrooniliselt igapäevased püügiaruanded kogu ajavahemiku vältel, millal neil on lubatud püüda harilikku tuuni. Need aruanded ei ole kohustuslikud sadamas seisvate laevade puhul, välja arvatud juhul, kui need osalevad ühises püügioperatsioonis. Aruannete andmed võetakse püügipäevikutest ja need hõlmavad kuupäeva, kellaaega, asukohta (pikkus- ja laiuskraad) ning konventsiooni alal püütud hariliku tuuni kaalu ja kalade arvu, sealhulgas vabaks lastud ja surnuna tagasi heidetud kalade arvu. Kaptenid esitavad aruanded III lisas ettenähtud vormis.
- (2) Seinnoodalaevade kaptenid koostavad lõikes 1 osutatud igapäevased aruanded iga püügioperatsiooni kohta, sealhulgas operatsioonide kohta, mille saak oli null. Laeva kapten või tema volitatud esindaja edastab aruanded oma lipuliikmesriigile hiljemalt kl 9.00 Greenwichi aja järgi eelmise päeva kohta.
- (3) Mõrrakäitajad või nende volitatud esindajad, kes püüavad aktiivselt harilikku tuuni, koostavad iga päev aruanded, mille nad peavad esitama oma lipuliikmesriikidele elektrooniliselt iga 48 tunni järel kogu ajavahemiku vältel, millal neil on lubatud püüda harilikku tuuni. Need aruanded sisaldavad mõrra ICCATi registrinumbrit, püügi kuupäeva ja kellaaega, püütud hariliku tuuni kaalu ja kalade arvu, sealhulgas nullpüüki ning vabaks lastud ja surnuna tagasi heidetud kalade arvu. Nad esitavad selle teabe III lisas ettenähtud vormis.
- (4) Seinnoodalaevadest erinevate kalapüügilaevade kaptenid esitavad oma lipuliikmesriikidele lõikes 1 osutatud aruanded hiljemalt teisipäeval kl 12.00 Greenwichi aja järgi eelmise nädala kohta, mis lõppes pühapäeval.

3. JAGU

LOSSIMINE JA ÜMBERLAADIMINE

Artikkel 32

Määratud sadamad

- (1) Iga liikmesriik, kellele on eraldatud hariliku tuuni kvoot, määrab sadamad, kus on lubatud harilikku tuuni lossida või ümber laadida. Teave määratud sadamate kohta lisatakse artiklis 10 osutatud iga-aastasesse püügikavasse. Liikmesriik teavitab komisjoni viivitamata mis tahes muudatustest määratud sadamaid puudutavas teabes. Komisjon edastab selle teabe viivitamata ICCATi sekretariaadile.
- (2) Selleks et sadama saaks nimetada määratud sadamaks, tagab sadamaliikmesriik, et täidetud on järgmised tingimused:
 - (a) kehtestatud on lossimis- ja ümberlaadimisajad;
 - (b) kehtestatud on lossimis- ja ümberlaadimiskohad ning
 - (c) kehtestatud on inspekteerimis- ja seiremenetlused, millega tagatakse täielik inspekteerimine kõigil lossimis- ja ümberlaadimisaegadel ning kõigis lossimis- ja ümberlaadimiskohtades vastavalt artiklile 34.
- (3) Atlandi ookeani idaosast ja Vahemerest püütud harilikku tuuni on keelatud püügilaevadelt ning ka kalatöötlemis- ja abilaevadelt mis tahes koguses ümber

laadida või lossida mujal kui konventsiooniosaliste ja liikmesriikide määratud sadamates. Erandina võib mõrrast/sumbast väljapüütud surnud hariliku tuuni viia abilaevaga kalatöötlemislaevale, kui seda tehakse kontrolliasutuse juuresolekul.

Artikkel 33 **Lossimise eelteade**

- (1) Määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklit 17 kohaldatakse artiklis 25 osutatud laevade nimekirja kantud 12-meetrise või suurema kogupikkusega liidu kalalaevade kaptenite suhtes. Määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 17 kohane eelteade saadetakse selle liikmesriigi (sealhulgas lipuliikmesriigi) või konventsiooniosalise pädevale asutusele, kelle sadamat või lossimisrajatist nad soovivad kasutada.
- (2) Enne sadamasse sisenemist edastavad artiklis 25 osutatud laevade nimekirja kantud alla 12-meetrise kogupikkusega liidu kalalaevade, aga ka kalatöötlemis- ja abilaevade kaptenid või nende esindajad hiljemalt neli tundi enne eeldatavat sadamasse saabumise aega selle liikmesriigi (sealhulgas lipuliikmesriigi) või konventsiooniosalise pädevale asutusele, kelle sadamat või lossimisrajatist nad soovivad kasutada, vähemalt järgmise teabe:
 - (a) eeldatav saabumisaeg;
 - (b) pardale jäetud hariliku tuuni hinnanguline kogus;
 - (c) teave geograafilise piirkonna kohta, kus saak püüti;
 - (d) kalalaeva pardatähis ja nimi.
- (3) Kui liikmesriikidel on kohaldatava liidu õigusakti alusel õigus kohaldada lühemat teatamise tähtaega kui neli tundi enne hinnangulist saabumisaega, võib pardale jäetud hariliku tuuni hinnangulise koguse teatada sellisel kohaldataval saabumiseelse teavitamise ajal. Kui püügipiirkond on sadamast vähem kui nelja tunni kaugusel, võib pardale jäetud hariliku tuuni hinnangulisi koguseid muuta ükskõik millal enne sadamasse saabumist.
- (4) Sadamaliikmesriigi ametiasutused registreerivad kõik jooksva aastal saadud elteatist.
- (5) Sadamaliikmesriigi asjakohased kontrolliasutused kontrollivad liidus kõiki lossimisi ja teatavat osa kontrollitakse riskihindamise süsteemi põhjal, milles võetakse arvesse kvoote, laevastiku suurust ja püügikoormust. Sellised liikmesriigi vastuvõetud kontrollisüsteemi täielikud andmed nähakse ette artiklis 13 osutatud iga-aastases inspekteerimiskavas.
- (6) Liidu kalapüügilaeva kapten (olenemata laeva pikkusest) esitab 48 tunni jooksul pärast lossimise lõpuleviimist lossimisdeklaratsiooni selle liikmesriigi või konventsiooniosalise pädevale asutusele, kus lossimine toimub, ja oma lipuliikmesriigile. Kalapüügilaeva kapten vastutab deklaratsiooni täielikkuse ja täpsuse eest ning kinnitab seda. Lossimisdeklaratsioonis märgitakse vähima nõutava teabena hariliku tuuni lossitud kogus ja püügipiirkond, kust see püüti. Kõik lossitud kogused kaalutakse. Sadamaliikmesriik saadab 48 tunni jooksul pärast lossimise lõppu teate lossimise kohta lipuliikmesriigi või konventsiooniosalise ametiasutusele.

Artikkel 34 **Ümberlaadimine**

- (1) Merel ümberlaadimine liidu kalalaevadelt, mille pardal veetakse harilikku tuuni, või kolmandate riikide laevadelt liidu vetes on igal juhul keelatud.
- (2) Ilma et see piiraks määruse (EL) 2017/2107 artikli 52 lõigetes 2 ja 3, artiklis 54 ja artiklis 57 sätestatud nõuete kohaldamist, võivad kalalaevad püütud harilikku tuuni lossida ainult käesoleva määruse artiklis 32 osutatud määratud sadamates.
- (3) Vastuvõtva kalalaeva kapten või tema esindaja esitab vähemalt 72 tundi enne hinnangulist saabumisaega selle sadamariigi asjaomasele ametiasutusele V lisas ettenähtud ümberlaadimisdeklaratsiooni vormil loetletud teabe. Mis tahes ümberlaadimine nõuab asjaomase ümberlaadiva kalalaeva lipuliikmesriigi või lipuriigist konventsiooniosalise eelnevat luba. Lisaks esitab kalalaeva kapten ümberlaadimise ajal oma lipuliikmesriigile või konventsiooniosalisele V lisas nõutud kuupäevad.
- (4) Sadamaliikmesriik inspekteerib vastuvõtvat laeva selle saabumisel ning kontrollib ümberlaadimistoiminguga seotud koguseid ja dokumente.
- (5) Liidu kalalaevade kaptenid täidavad ja esitavad oma lipuliikmesriikidele ICCATi ümberlaadimisdeklaratsiooni 15 päeva jooksul pärast ümberlaadimise lõpuleviimist. Ümberlaadivate kalalaevade kaptenid täidavad V lisa kohase ICCATi ümberlaadimisdeklaratsiooni. Ümberlaadimisdeklaratsioon sisaldab hariliku tuuni püügi elektroonilise dokumendi viitenumbrit, et hõlbustada selles sisalduva teabe riskkontrolli.
- (6) Sadamaliikmesriik saadab viie päeva jooksul pärast ümberlaadimise lõpuleviimist teate ümberlaadimise kohta ümberlaadiva kalapüügilaeva lipuliikmesriigi või konventsiooniosalise pädevale ametiasutusele.
- (7) Määratud sadamate liikmesriikide pädevad ametiasutused kontrollivad kõiki ümberlaadimisi.

4. JAGU **ARUANDLUSKOHUSTUSED**

Artikkel 35 **Igakuised kogusearuanded**

Iga liikmesriik edastab enne iga kuu 15. kuupäeva komisjonile andmed hariliku tuuni koguste kohta, mis on eelmise kuu jooksul tema lipu all sõitvate kalalaevade või selles liikmesriigis registreeritud mõrdadega püütud, lossitud, ümber laaditud või sumpadesse paigutatud. Esitatud teave peab olema liigitatud püügivahendite kaupa, sh kaaspüük, sportliku ja harrastuskalapüügi saak ning nullsaak. Komisjon edastab selle teabe viivitamata ICCATi sekretariaadile.

Artikkel 36 **Teave kvootide ammendumise kohta**

- (1) Lisaks määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 34 järgimisele teavitavad kõik liikmesriigid komisjoni, kui loetakse, et püügivahendite rühmale eraldatud kvoodist on ära kulutatud 80 %.

- (2) Lisaks määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 35 järgimisele teavitab iga liikmesriik komisjoni, kui püügivahendite rühmale või ühisele püügioperatsioonile või seinerile eraldatud kvoot on ammendatud. Sellele teabele lisatakse ametlikud dokumendid, mis tõendavad liikmesriigi antud korraldust laevastikule, püügivahendite rühmale, ühisele püügioperatsioonile või individuaalse kvoodiga laevadele püük lõpetada või sadamasse tagasi pöörduda, sealhulgas selgelt märgitud keelu alguse kuupäev ja kellaaeg.
- (3) Komisjon teavitab ICCATi sekretariaati kuupäevadest, millal liidu hariliku tuuni kvoot on ammendatud.

5. JAGU

VAATLUSPROGRAMMID

Artikkel 37

Riiklik vaatlusprogramm

- (1) Iga liikmesriik tagab, et ametliku isikut tõendava dokumendiga riiklike vaatlejate lähetamisel aktiivselt harilikku tuuni püüdvatele laevadele ja kontrollimaks mõrdasid, hõlmatakse vähemalt:
- (a) 20 % aktiivse püügiga tegelevatest pelaagilise püügi traaleritest (pikkusega üle 15 m);
 - (b) 20 % aktiivse püügiga tegelevatest õngejadalaevadest (pikkusega üle 15 m);
 - (c) 20 % aktiivse püügiga tegelevatest söödaga õngelaevadest (pikkusega üle 15 m);
 - (d) 100 % puksiiridest;
 - (e) 100 % mõrdadest saagi kogumisel.
- Liikmesriigid, kellel on vähem kui viis esimese lõigu punktides a, b ja c loetletud kategooriatesse kuuluvat kalapüügilaeva, millel on luba püüda aktiivselt harilikku tuuni, tagavad, et riiklike vaatlejate lähetamisel aktiivselt harilikku tuuni püüdvatele laevadele hõlmatakse vähemalt 20 % ajast, kui laevad püüavad aktiivselt harilikku tuuni.
- (2) Riikliku vaatleja ülesanded on eelkõige järgmised:
- (a) seirata, et kalalaevade ja mõrdade puhul järgitaks käesoleva määruse nõudeid;
 - (b) dokumenteerida kalastustegevus ja koostada selle kohta aruanne, mis sisaldab järgmist:
 - (a) püütud kogus (sh kaaspüük) ning püügi liigiline jaotus (pardale jäetud või elavalt või surnult vette tagasi heidetud kala);
 - (b) püügipiirkond pikkus- ja laiuskraadi järgi;
 - (c) püügikoormuse mõõtühik (nt võrkude arv, õngekonksude arv jne) vastavalt ICCATi käsiraamatule eri püügivahendite kohta;
 - (d) püügi kuupäev;
 - (c) kontrollida püügipäevikusse tehtud kandeid;

- (d) teha kindlaks ja märkida üles laevad, mille puhul on võimalik, et nad tegelevad kalapüügi, mis on vastuolus ICCATi kaitsemeetmetega.
- (3) Lisaks lõikes 2 osutatud ülesannetele teevad riiklikud vaatlejad teadustööd, sealhulgas koguvad vajalikke andmeid alalise uuringute ja statistikakomitee juhiste põhjal.
- (4) Iga liikmesriigi vaatlusprogrammis kogutud andmed ja teave esitatakse komisjonile, mis edastab need vastavalt kas alalisele uuringute ja statistikakomiteele või ICCATi sekretariaadile.
- (5) Lõigete 1–3 kohaldamisel tagab iga liikmesriik:
 - (a) vaatlejate ajalise ja ruumilise tüüpilise esindatuse, tagamaks, et komisjon saab usaldusväärsed ja nõuetekohased andmed ja teabe püügi, püügivõimsuse ja muude teaduslike ja haldusaspektide kohta, võttes arvesse laevastike ja kalapüügi tunnusoone;
 - (b) usaldusväärsed andmete kogumise protokollid;
 - (c) vaatlejate asjakohase koolituse ja atesteerimise enne lähetamist;
 - (d) konventsioonialas kala püüdvate laevade ja mõrdade minimaalse häirimise, kuivõrd see on võimalik.

Artikkel 38

ICCATi piirkondlik vaatlusprogramm

- (1) Liikmesriigid tagavad käesolevas artiklis ja VIII lisas sätestatud ICCATi piirkondliku vaatlusprogrammi tulemusliku rakendamise.
- (2) Liikmesriik tagab ICCATi piirkondliku vaatleja kohaloleku:
 - (a) kõigil seinnoodalaevadel, millel on hariliku tuuni püügi luba;
 - (b) iga kord, kui harilikku tuuni seinnoodalaevadelt üle viiakse;
 - (c) iga kord, kui harilikku tuuni mõrdadest veosumpadesse üle viiakse;
 - (d) igal üleviimisel ühest kalakasvandusest teise;
 - (e) iga kord, kui harilikku tuuni kalakasvandustes sumpadesse paigutatakse;
 - (f) igal hariliku tuuni saagi kogumisel kalakasvanduses; ning
 - (g) hariliku tuuni merrelaskmisel kasvatussumpadest.
- (3) Ilma ICCATi piirkondliku vaatlejata ei saa seinnoodalaevad luba hariliku tuuni püügiks.
- (4) Liikmesriigid tagavad, et kogu sumpadesse paigutamise ajavahemikuks määratakse igasse kalakasvandusse üks ICCATi piirkondlik vaatleja. Vääramatu jõu korral ja pärast seda, kui asjaomase liikmesriigi pädevad asutused on vääramatu jõu põhjutanud asjaolusid kinnitanud, võib ICCATi piirkondliku vaatleja määrata kahte kalakasvandusse, et tagada kasvatusgevuse järjepidevus. Kalakasvanduste eest vastutav liikmesriik taotleb aga viivitamata veel ühe riikliku vaatleja lähetamist.
- (5) ICCATi piirkondliku vaatleja ülesanded on eelkõige järgmised:
 - (a) jälgida ja kontrollida püügi- ja kalakasvanduste tegevust kooskõlas asjaomaste ICCATi kaitse- ja majandamismeetmetega, sealhulgas sumpadesse paigutamise

ajal stereoskoopilise kaamera salvestiste abil, mis võimaldab mõõta pikkust ja hinnata vastavat kaalu;

- (b) allkirjastada ICCATi üleviimisdeklaratsioonid ja hariliku tuuni püügi dokumendid, kui nendes sisalduv teave on kooskõlas tema enda tähelepanekutega. Muul juhul teeb ICCATi piirkondlik vaatleja üleviimisdeklaratsioonides ja hariliku tuuni püügi dokumentides märke oma kohaloleku kohta ning esitab mittenõustumise põhjused, viidates konkreetselt eeskirja(de)le või menetlus(t)ele, mida ei ole järgitud;
 - (c) teha teadustööd, muu hulgas koguda näidiseid alalise uuringute ja statistikakomitee juhiste põhjal.
- (6) Kaptenid ja meeskond ning kalakasvanduste, mõrdade ja laevade käitajad ei takista, heiduta, häiri ega mõjuta ühelgi viisil piirkondlikke vaatlejaid nende ülesannete täitmisel.

6. JAGU **ÜLEVIIMISTOIMINGUD**

Artikkel 39 **Üleviimisluba**

- (1) Enne üleviimistoimingute alustamist saadab kalapüügi- või puksiirlaeva kapten või selle mõrra või kalakasvanduse käitaja, kust kala üle viiakse, või saadavad nende esindajad lipuliikmesriigile või kalakasvanduse või mõrra eest vastutavale liikmesriigile üleviimise eelteatise järgmiste andmetega:
 - (a) kalapüügilaeva, kalakasvanduse või mõrra nimi ja ICCATi registri number;
 - (b) eeldatav üleviimisaeg;
 - (c) üleviidava hariliku tuuni hinnanguline kogus;
 - (d) teave üleviimise koha kohta (pikkus- ja laiuskraad) ning sumpade identifitseerimisnumbrid;
 - (e) puksiirlaeva nimi, pukseeritavate sumpade arv ning asjakohasel juhul ICCATi registri number; ning
 - (f) hariliku tuuni sihtkohaks olev sadam, kalakasvandus või sump.
- (2) Lõike 1 kohaldamisel määravad liikmesriigid igale veosumbale kordumatu numбри. Kui ühele püügioperatsioonile vastava saagi üleviimiseks tuleb kasutada mitut veosumpa, on vaja vaid ühte üleviimisdeklaratsiooni, kuid üleviimisdeklaratsioonile kantakse iga veosumba number ning osutatakse selgelt, millises koguses harilikku tuuni igas sumbas transporditakse.
- (3) Sumba numbrid antakse kordumatus numbrisüsteemis, mis koosneb vähemalt puksiiri lipuriigi kolmetähelisest koodist ning sellele järgnevast kolmest numbrist. Kordumatud sumba numbrid on alalised ning neid ei saa ühelt sumbalt teisele üle kanda.
- (4) Lõikes 1 osutatud liikmesriik määrab igale üleviimistoimingule loanumbri ja edastab selle vastavalt kalalaeva kaptenile või tuunimõrra või kalakasvanduse käitajale. Loanumber koosneb liikmesriigi kolmetähelisest koodist, neljast numbrist, mis näitavad aastat, ning kolmest tähest, mis tähistavad loa andmist (AUT) või selle andmisest keeldumist (NEG), millele järgnevad järjenumbrid.

- (5) Lõikes 1 osutatud liikmesriik annab loa või keeldub selle andmisest 48 tunni jooksul alates üleviimise eelteatise esitamisest. Üleviimistoimingut ei alustata ilma eelnevalt saadud loata.
- (6) Üleviimisluba ei mõjuta loa andmist sumpadesse paigutamiseks.

Artikkel 40

Üleviimisloa andmisest keeldumine ja hariliku tuuni vabakslaskmine

- (1) Kalapüügilaeva, puksiirlaeva, kalakasvanduse või mõrra eest vastutav liikmesriik keeldub üleviimisloa andmisest, kui ta üleviimise eelteate saamisel leiab, et:
 - (a) kalapüügilaeval või mõrral, mille puhul püütud kalast teatatakse, ei olnud piisavalt kvooti;
 - (b) kalapüügilaev või mõrra käitaja ei ole kala kogusest nõuetekohaselt teatanud või tal ei olnud luba kala sumpadesse paigutada;
 - (c) kalapüügilaeval, mis teatas püütud kalast, ei olnud artikli 26 kohaselt väljastatud kehtivat luba püüda harilikku tuuni, või
 - (d) üleviidavat kala deklaratsiooni kohaselt vastuvõttev puksiirlaev ei ole registreeritud artiklis 25 osutatud ICCATi kõigi teiste selliste kalalaevade registris või ei ole varustatud täielikult toimiva laevaseiresüsteemiga (VMS) või samaväärse jälgimisseadmega.
- (2) Kui üleviimiseks luba ei anta, annab lõikes 1 osutatud liikmesriik viivitamata vastavalt kas kalalaeva või pukseerimislaeva kaptenile või mõrra või kalakasvanduse käitajale kala vabakslaskmise korralduse, et teatada neile üleviimisest keeldumisest ning nõuda kala merrelaskmist kooskõlas XII lisaga.
- (3) Kui kalakasvandusse transportimisel tekib pukseerimislaeva laevaseiresüsteemis tehniline tõrge, asendatakse see teise pukseerimislaevaga, mille laevaseiresüsteem on täielikult toimiv, või paigaldatakse võimalikult kiiresti, aga hiljemalt 72 tunni jooksul uus toimiv laevaseiresüsteem või kasutatakse uut laevaseiresüsteemi. 72tunnist ajavahemikku võidakse erandjuhul pikendada kas vääramatü jõu või seaduslikult põhjendatud funktsionaalsete piirangute tõttu. Tehnilisest tõrkest teatatakse viivitamata komisjonile, kes teavitab ICCATi sekretariaati. Kapten või tema esindaja teatab alates tehnilise tõrke tuvastamisest kuni probleemi lahendamiseni lipuliikmesriigi kontrolliasutustele asjakohaste sidevahendite abil iga nelja tunni järel kalalaeva ajakohastatud geograafilised koordinaadid.

Artikkel 41

Üleviimisdeklaratsioon

- (1) Kalalaeva või pukseerimislaeva kaptenid või mõrra või kalakasvanduse käitaja täidavad üleviimistoimingu lõpuleviimisel VI lisas ettenähtud vormis ICCATi üleviimisdeklaratsiooni ja edastavad selle vastutavale liikmesriigile.
- (2) Üleviimisdeklaratsiooni vormid nummerdab kalapüügilaeva, kalakasvanduse või tuunimõrra eest vastutava selle liikmesriigi pädev asutus, kust kala üle viidi. Deklaratsioonivormi number koosneb liikmesriigi kolmetähelisest koodist, neile järgnevast neljast numbrist, mis tähistavad aastat, ning kolmekohalisest järjenumbrist, millele järgnevad tähed ITD (MS-20**/xxx/ITD).

- (3) Üleviimisdeklaratsiooni originaaleksemplar on üleviidava kalaga kaasas. Deklaratsiooni koopia jääb hoiule asjaomase kalalaeva kapteni, mõrra käitaja või kalakasvanduse käitaja kätte.
- (4) Üleviimist teostavate laevade kaptenid teatavad oma tegevusest vastavalt II lisale.
- (5) Teave surnud kala kohta dokumenteeritakse vastavalt XIII lisas sätestatud menetlustele.

Artikkel 42

Jälgimine videokaamera abil

- (1) Kalapüügilaeva või puksiiri kapten või kalakasvanduse või mõrra käitaja tagab, et üleviidavate kalade arvu kontrollimiseks seiratakse üleviimist veealuse videokaameraga. Video salvestamisel järgitakse X lisas sätestatud miinimumstandardeid ja menetlusi.
- (2) Liikmesriigid esitavad videosalvestiste koopiaid komisjonile, kes edastab need taotluse korral alalisele uuringute ja statistikakomiteele.

Artikkel 43

ICCATi piirkondlike vaatlejate tehtav kontroll ning uurimise toimetamine

- (1) Kalapüügilaevade ja mõrra käitaja pardal olevad artiklis 38 ja VIII lisas osutatud ICCATi piirkondlikud vaatlejad:
 - (a) dokumenteerivad üleviimistoimingud ja koostavad nende kohta aruande;
 - (b) jälgivad üleviidavat saaki ja määravad hinnanguliselt selle koguse ning
 - (c) kontrollivad artiklis 39 osutatud eelnevasse üleviimisloasse ja artiklis 41 osutatud ICCATi üleviimisdeklaratsiooni tehtud sissekandeid.
- (2) Juhul kui piirkondliku vaatleja, asjaomaste kontrolliasutuste või kalapüügi- või puksiirlaeva kapteni või mõrra või kalakasvanduse käitaja hinnangud saagi suuruse kohta erinevad arvuliselt enam kui 10 % võrra, algatab vastutav liikmesriik uurimise. Selline uurimine tuleb lõpetada enne saagi sumpadesse paigutamist kalakasvanduses või igal juhul 96 tunni jooksul pärast uurimise algatamist, välja arvatud vääramatu jõu korral. Kuni kõnealuse uurimise tulemuste selgumiseni ei ole lubatud kala sumpadesse paigutada ega valideerida hariliku tuuni püügidokumendi vastavat osa.
- (3) Aga juhtudel, kui videosalvestise kvaliteet või selgus ei ole üleviidud koguste hindamiseks piisav, võib laeva kapten või kalakasvanduse või mõrra käitaja taotleda vastutava liikmesriigi ametiasutuselt luba uue üleviimistoimingu tegemiseks ja piirkondlikule vaatlejale vastava videosalvestise esitamiseks. Kui seda vabatahtlikku üleviimiskontrolli ei tehta rahuldavate tulemustega, algatab vastutav liikmesriik uurimise. Kui pärast seda uurimist kinnitatakse, et video kvaliteet ei võimalda üleviidavaid koguseid hinnata, nõuavad liikmesriigi kontrolliasutused üleviimise kontrolltoimingut ja esitavad vastava video ICCATi piirkondlikule vaatlejale. Uued üleviimised tehakse kontrollüleviimis(t)ena, kuni videosalvestise kvaliteet võimaldab üleviidavaid koguseid hinnata.
- (4) Ilma et see piiraks inspektorite tehtavat kontrolli, allkirjastab ICCATi piirkondlik vaatleja ICCATi üleviimisdeklaratsiooni ainult juhul, kui tema tähelepanekud on kooskõlas ICCATi kaitse- ja majandamismeetmetega ning kui üleviimisdeklaratsioonis sisalduv teave on kooskõlas tema tähelepanekutega ja

sellega kaasneb nõuetele vastav video kooskõlas lõigetega 1, 2 ja 3. ICCATi piirkondlik vaatleja kontrollib ka seda, et ICCATi üleviimisdeklaratsioon edastataks puksiiri kaptenile või asjakohasel juhul kalakasvanduse või mõrra käitaja esindajale. Kui ICCATi vaatleja ei nõustu üleviimisdeklaratsiooniga, teeb ta üleviimisdeklaratsioonides ja hariliku tuuni püügi dokumentides märke oma kohaloleku kohta ning esitab mittenõustumise põhjused, viidates täpselt eeskirja(de)le või menetlus(t)ele, mida ei ole järgitud.

- (5) Kalapüügilaeva või pukseerimislaeva kaptenid või mõrra või kalakasvanduse käitajad täidavad üleviimistoimingu lõpuleviimisel VI lisas ettenähtud vormis ICCATi üleviimisdeklaratsiooni ja edastavad selle vastutavale liikmesriigile. Liikmesriigid edastavad üleviimisdeklaratsiooni komisjonile, kes saadab selle viivitamata ICCATi sekretariaadile.

Artikkel 44 **Rakendusaktid**

Komisjon võib vastu võtta rakendusaktid, millega sätestatakse vastavad menetlused käesolevas jaos ettenähtud sätete kohaldamiseks. Need rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artiklis 67 osutatud kontrollimenetlusega.

7. JAGU **SUMPADESSE PAIGUTAMINE**

Artikkel 45 **Sumpadesse paigutamise loa andmine või selle andmisest keeldumine**

- (1) Enne igasse veosumpa paigutamise algust on keelatud veosumpade ankurdamine lähemale kui 0,5 meremiili kalakasvandusrajatisest. Selleks peavad artiklis 14 osutatud kalakasvatamise majandamiskavades olema esitatud kalakasvanduse asukohaks oleva hulknurkse rajatise geograafilised koordinaadid.
- (2) Enne sumpa paigutamist taotleb kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik sumpadesse paigutamise luba selle kalapüügilaeva või mõrra eest vastutavalt liikmesriigilt või konventsiooniosaliselt, millega sumpa paigutatav harilik tuun püüti.
- (3) Kalapüügilaeva või mõrra eest vastutava liikmesriigi pädev asutus keeldub sumpadesse paigutamise heakskiitmisest, kui ta on arvamusel, et
 - (a) kalapüügilaeval või mõrral, millega kala püüti, ei ole hariliku tuuni püügiks piisavalt kvooti;
 - (b) kalapüügilaev või mõrra käitaja ei ole kala kogusest nõuetekohaselt teatanud või
 - (c) kalapüügilaeval või mõrral, mille püütud kalast teatatakse, ei olnud artikli 26 kohaselt väljastatud kehtivat luba püüda harilikku tuuni.
- (4) Kui kalapüügilaeva või mõrra eest vastutav liikmesriik keeldub sumpadesse paigutamise heakskiitmisest,
 - (a) teavitab ta kalakasvanduse eest vastutava liikmesriigi või konventsiooniosalise pädevat asutust ning
 - (b) nõuab, et pädev asutus arestiks saagi ning laseks kala merre tagasi.

- (5) Sumpadesse paigutamist ei alustata ilma loata, mille annab ühe tööpäeva jooksul alates taotluse esitamisest kalapüügilaeva või mõrra eest vastutav liikmesriik või konventsiooniosaline või kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik, kui kalapüügilaeva või mõrra eest vastutava liikmesriigi või konventsiooniosalise ametiasutustega on nii kokku lepitud. Kui kalapüügilaeva või mõrra eest vastutava liikmesriigi või konventsiooniosalise ametiasutustelt ei saada ühe tööpäeva jooksul vastust, võivad sumpadesse paigutamise loa anda kalakasvanduse eest vastutava liikmesriigi pädevad asutused.
- (6) Kala paigutatakse sumpadesse igal aastal enne 22. augustit, välja arvatud juhul, kui kalakasvanduse eest vastutava liikmesriigi või konventsiooniosalise pädevad asutused esitavad mõjuvad põhjused (siia kuulub ka vääramatu jõud), mis tuleb lisada sumpadesse paigutamise aruandele, kui see esitatakse. Igal juhul ei paigutata kala sumpadesse pärast iga aasta 7. septembrit.

Artikkel 46

Hariliku tuuni püügi dokumenteerimine

Kalakasvanduse eest vastutavad liikmesriigid keelavad paigutada sumpadesse harilikku tuuni, kui sellega ei ole kaasas dokumente, mida ICCAT nõuab määruses (EL) nr 640/2010⁴⁵ osutatud püügi dokumenteerimise programmi raamistikus. Dokumendid peavad olema täpsed ja täielikud ning kalapüügilaeva või mõrra eest vastutav konventsiooniosaline või liikmesriik peab olema need valideerinud.

Artikkel 47

Kontrollid

Kalakasvanduse eest vastutavad liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et kontrollida kalakasvandustes kõiki sumpadesse paigutamisi.

Artikkel 48

Jälgimine videokaamera abil

Kalakasvanduse eest vastutavad liikmesriigid tagavad, et nende kontrolliasutused salvestavad sumpadesse paigutamist veealuse videokaameraga. Iga sumpadesse paigutamise kohta tehakse üks videosalvestis vastavalt X lisas osutatud menetlustele.

Artikkel 49

Uurimiste algatamine ja toimetamine

Kui piirkondliku vaateleja, liikmesriikide asjaomaste kontrolliasutuste ja/või kalakasvanduse käitaja hinnangud erinevad arvuliselt enam kui 10 %, algatab kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik koostöös kalapüügilaeva ja/või mõrra eest vastutava liikmesriigi või konventsiooniosalisega uurimise. Uurimisi teostav liikmesriik võib kasutada muud tema käsutuses olevat teavet, sealhulgas artiklis 50 osutatud sumpadesse paigutamise programmide tulemusi.

⁴⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. juuli 2010. aasta määrus (EL) nr 640/2010, millega kehtestatakse hariliku tuuni (*Thunnus thynnus*) püügi dokumenteerimise programm ning muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1984/2003 (ELT L 194, 24.7.2010, lk 1).

Artikkel 50

Meetmed ja programmid sumpadesse paigutatava hariliku tuuni arvu ja kaalu hindamiseks

- (1) Liikmesriigid tagavad, et stereoskoopiliste kaamerasüsteemide või sama täpsuse ja usaldusväärsuse taset pakkuvate alternatiivsete meetodite kasutamisega hõlmatakse 100 % kõigist sumpadesse paigutamistest, et hinnata kalade arvu ja kaalu.
 - (2) Kõnealuse programmi elluviimisel järgitakse XI lisas sätestatud korda. Alternatiivseid meetodeid võib kasutada üksnes siis, kui ICCAT on need aastakoosolekul heaks kiitnud.
 - (3) Kalakasvanduse eest vastutavad liikmesriigid edastavad selle programmi tulemused kalapüügilaevade eest vastutavale liikmesriigile või konventsiooniosalisele ning asutusele, kes teostab ICCATi nimel piirkondlikku vaatlusprogrammi.
 - (4) Kui programmi tulemused näitavad, et sumpadesse paigutatud hariliku tuuni kogused erinevad kogustest, mille püügist ja/või üleviimisest on teatatud, algatab kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik koostöös kalapüügilaeva või mõrra eest vastutava liikmesriigi või konventsiooniosalisega uurimise.
 - (5) Kalapüügilaeva või mõrra eest vastutav liikmesriik annab vastavalt XII lisas sätestatud menetlustele korralduse lasta vabaks kogused, mis ületavad püütuna või üleviiduna deklareeritud koguseid, kui:
 - (a) lõikes 4 osutatud uurimist ei lõpetata kümne tööpäeva jooksul pärast programmi tulemuste edastamist kas ühe sumpadesse paigutamise või ühise püügioperatsiooni puhul kõigi sumpadesse paigutamiste kohta või
 - (b) uurimise tulemusest nähtub, et hariliku tuuni arv ja/või keskmine kaal erineb kogustest, mille püügist või üleviimisest on teatatud.
- Liigsed kalad lastakse vabaks kontrolliasutuste juuresolekul.
- (6) Programmi tulemuste põhjal otsustatakse, kas vabakslaskmine on vajalik, ning sumpadesse paigutamise deklaratsioonide ja hariliku tuuni püügidokumentide vastavad osad täidetakse vastavalt. Kui on antud kalade vabakslaskmise korraldus, nõuab kalakasvanduse käitaja riikliku kontrolliasutuse ICCATi piirkondliku vaatleja kohalolu, et need seiraksid vabakslaskmist.
 - (7) Liikmesriigid esitavad programmi tulemused komisjonile iga aasta 1. septembriks. Komisjon edastab selle teabe iga aasta 15. septembriks alalisele uuringute ja statistikakomiteele hindamiseks.
 - (8) Elusat harilikku tuuni ei viida üle ühest kasvatussumbast teise kasvatussumpa ilma kalakasvanduse eest vastutava liikmesriigi või konventsiooniosalise kontrolliasutuse loa ja kohalolekuta. Iga üleviimine registreeritakse isendite arvu kontrollimiseks. Riiklikud kontrolliasutused seiravad neid üleviimisi ja tagavad, et iga kalakasvandusesisene üleviimine registreeritakse elektroonilises hariliku tuuni püügi dokumenteerimise süsteemis.
 - (9) Kui erinevus nende hariliku tuuni koguste vahel, mille püügist laevaga või mõrraga on teatatud, ning sumpadesse paigutamise hetkel kontrollkaameraga kindlaks tehtud koguste vahel on 10 % või rohkem, on tegemist asjaomase laeva või mõrra võimaliku nõuetele mittevastavusega. Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid asjakohase järelmeetme tagamiseks.

Artikkel 51

Sumpadesse paigutamise deklaratsioon

- (1) Kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik esitab pärast sumpadesse paigutamise lõpetamist ühe nädala jooksul XIV lisa kohase sumpadesse paigutamise deklaratsiooni liikmesriigile või konventsiooniosalisele, kelle laevad või mõrrad asjaomase hariliku tuuni püüdsid, ja komisjonile. Komisjon edastab selle teabe ICCATi sekretariaadile.
- (2) Lõike 1 kohaldamisel ei loeta sumpadesse paigutamist lõpetatuks, kuni mis tahes algatatud uurimist ja nõutavaid vabakslaskmise toiminguid ei ole lõpule viidud.

Artikkel 52

Kalakasvandusesisesed üleviimised ja juhuslikud kontrollid

- (1) Kalakasvanduste eest vastutavad liikmesriigid kehtestavad jälgitavussüsteemi, mis hõlmab kasvandusesiseste üleviimiste videosalvestusi.
- (2) Kalakasvanduse eest vastutava liikmesriigi kontrolliasutused teevad kasvatussumpades hoitavale harilikule tuunile riskianalüüsi põhjal juhuslikke kontrole ajavahemikul, mis jääb sumpadesse paigutamise lõpuleviimise aasta ning sumbas kasvatamise esimese aasta vahele.
- (3) Lõike 2 kohaldamisel kehtestab iga kalakasvanduste eest vastutav liikmesriik kontrollimisele kuuluva kala minimaalse protsendi. See protsent sätestatakse lõikes 13 osutatud iga-aastasest inspekteerimiskavas. Iga liikmesriik teatab komisjonile igal aastal tehtavate juhuslike kontrollide tulemused. Komisjon edastab need tulemused ICCATi sekretariaadile järgneva aasta aprilliks.

Artikkel 53

Juurdepääs ja nõuded videosalvestistele

- (1) Kalakasvanduse eest vastutav liikmesriik tagab, et artiklites 48 ja 50 osutatud videosalvestised on riiklikele inspektoritele, samuti piirkondlikele ja ICCATi inspektoritele ning ICCATi ja riiklikele vaatlejatele taotluse korral kättesaadavad.
- (2) Kalakasvanduste eest vastutav liikmesriik võtab vajalikud meetmed videosalvestise originaali asendamise, töötlemise või salvestisega manipuleerimise vältimiseks.

Artikkel 54

Sumpadesse paigutamise aruanne

Liikmesriigid, kellel on kohustus esitada artiklis 51 osutatud sumpadesse paigutamise deklaratsioone, saadavad komisjonile iga aasta 31. juuliks sumpadesse paigutamise aruande eelmise aasta kohta. Komisjon saadab selle teabe ICCATi sekretariaadile iga aasta 1. augustiks. Aruandes esitatakse järgmine teave:

- (a) sumpades kasvatatava hariliku tuuni koguhulk kalakasvanduse kohta, sealhulgas kadu kalalaevade või mõrdadega sumpadesse transportimisel nii arvulise kui ka kaalunäitajana kalakasvanduse kohta;
- (b) nende laevade nimekiri, mis püüavad või transpordivad harilikku tuuni kasvatamise eesmärgil (laeva nimi, lipuriik, loa number, püügivahendi liik), ja mõrdade loetelu;

- (c) proovivõttuprogrammi tulemused püütud hariliku tuuni arvulise suurusjaotuse hindamiseks ning püügi kuupäev, kellaaeg, püügipiirkond ja kasutatud püügimeetod, et täiustada statistikat kalavaru hindamiseks.

Proovivõttuprogrammi puhul on nõutav, et sumbas tuleb suuruseproov (pikkus või kaal) võtta ühest valimist (= 100 isendit) iga 100 tonni eluskala kohta või 10 % valimist sumpadesse paigutatud kala koguarvust. Suuruseproov võetakse kalakasvanduses väljapüüdmise ajal ning transpordi ajal surnud kaladelt vastavalt ICCATi andmete ja teabe esitamise juhistele. Üle ühe aasta kasvanduses viibinud kalade jaoks kehtestatakse täiendavad proovivõttumeetodid. Proove võetakse kõikidest sumpadest iga saagi kogumise käigus;

- (d) sumpadesse paigutatud hariliku tuuni kogus ning hinnang kasvu ja suremuse kohta kasvanduses peetud aja jooksul ning müüdud kogused tonnides. Selle teabe esitab kalakasvandus;
- (e) eelmise aasta jooksul sumpadesse paigutatud hariliku tuuni kogused ning
- (f) eelmise aasta jooksul turustatud kogused päritolu lõikes.

Artikkel 55 **Rakendusaktid**

Komisjon võib vastu võtta rakendusaktid, millega sätestatakse menetlused käesolevas jaos ettenähtud sätete kohaldamiseks. Need rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artiklis 67 osutatud kontrollimenetlusega.

8. JAGU **SEIRE JA JÄRELEVALVE**

Artikkel 56 **Laevaseiresüsteem**

- (1) Erandina määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 9 lõikest 5 rakendavad lipuliikmesriigid vastavalt XV lisale laevaseiresüsteemi oma kalalaevade puhul, mille üldpikkus on 12 meetrit või rohkem.
- (2) Üle 15meetrise üldpikkusega kalalaevad, mis on kantud artikli 25 lõike 1 punktis a või b osutatud laevade nimekirja, alustavad laevaseiresüsteemi andmete edastamist ICCATile vähemalt viis päeva enne loa kehtivusaja algust ning jätkavad seda vähemalt viis päeva pärast loa kehtivusaja lõppu, välja arvatud juhul, kui komisjonile saadetakse eelnevalt taotlus laeva ICCATi laevaregistrist eemaldamiseks.
- (3) Kontrolli eesmärgil tagab kapten või tema esindaja, et laevaseiresüsteemi andmete edastamist hariliku tuuni püügi luba omavalt kalapüügilaevalt ei katkestata ka sadamas viibimise ajal.
- (4) Liikmesriigid tagavad, et nende kalapüügi seire keskused edastavad oma lipu all sõitvatelt kalalaevadelt saadud laevaseiresüsteemi teated komisjonile ja komisjoni määratud asutusele reaalajas ja vormingus „https data feed“. Komisjon edastab need teated elektrooniliselt ICCATi sekretariaadile.
- (5) Liikmesriigid tagavad, et
- (a) nende lipu all sõitvatelt kalalaevadelt saadud laevaseiresüsteemi teated edastatakse komisjonile vähemalt iga kahe tunni tagant;

- (b) laevaseiresüsteemi tehnilise rikke korral edastavad lipuriigi kalapüügi seire keskused komisjonile nende lipu all sõitvatelt kalalaevadelt rakendusmääruse (EL) nr 404/2011 artikli 25 lõike 1 kohaselt saadud alternatiivsed teated 24 tunni jooksul pärast vastuvõtmist;
 - (c) komisjonile edastatud teated nummerdatakse järjestikku (kordumatu tunnusega), et vältida dubleerimist;
 - (d) komisjonile edastatud teated vastavad rakendusmääruse (EL) nr 404/2011 artikli 24 lõikele 3.
- (6) Liikmesriik tagab, et kõiki tema inspekteerimislaevadele kättesaadavaks tehtud teateid käsitletakse konfidentsiaalselt ja nende kasutus piirdub inspekteerimistoimingutega merel.

9. JAGU

Inspekteerimine ja jõustamine

Artikkel 57

ICCATi rahvusvahelise ühisinspekteerimise kava

- (1) Rahvusvaheline ühisinspekteerimine toimub vastavalt ICCATi rahvusvahelisele ühisinspekteerimise kavale (edaspidi „ICCATi kava“), milles käsitletakse rahvusvahelist kontrolli riikide jurisdiktsiooni alt välja jäävate vete üle, nagu on sätestatud käesoleva määruse IX lisas.
- (2) Liikmesriigid, kelle kalalaevadel on lubatud püüda harilikku tuuni, peavad määrama inspektoriid ja inspekteerima merel ICCATi kava alusel.
- (3) Kui konventsioonialas tegeleb hariliku tuuni püügiga mis tahes ajal rohkem kui 15 ühe liikmesriigi kalalaeva, peab asjaomane liikmesriik riskihindamise alusel saatma merel tehtava inspekteerimise ja kontrolli eesmärgil konventsioonialasse inspekteerimislaeva kogu ajavahemikuks, mil need kalalaevad seal viibivad. See kohustus loetakse täidetuks, kui mitu liikmesriiki koos saadavad välja ühe inspekteerimislaeva või kui konventsioonialasse on saadetud liidu inspekteerimislaev.
- (4) Komisjon või tema määratud asutus võib määrata ICCATi kava täitmise kontrollimiseks liidu inspektoreid.
- (5) Lõike 3 kohaldamisel koordineerib liidu järelevalve- ja inspekteerimistegevust komisjon või tema määratud asutus. Komisjon võib koostada kooskõlastatult asjaomaste liikmesriikidega ühisinspekteerimise programme, mis võimaldavad liidul täita ICCATi kavast tulenevaid kohustusi. Liikmesriigid, kelle kalalaevad tegelevad hariliku tuuni püügiga, võtavad vajalikud meetmed, et hõlbustada nimetatud programmide rakendamist, eelkõige seoses nõutava inim- ja materiaalse ressursi ning nende ressursside kasutamise ajavahemike ja geograafiliste piirkondadega.
- (6) Liikmesriigid teatavad komisjonile iga aasta 1. aprilliks nende inspektorite ja inspekteerimislaevade nimed, keda või mida nad kavatsevad järgmisel aastal ICCATi kava jaoks määrata. Selle teabe alusel koostab komisjon koostöös liikmesriikidega kava liidu osalemise kohta ICCATi kavas igal aastal ning saadab selle ICCATi sekretariaadile ja liikmesriikidele.

Artikkel 58
Inspekteerimine rikkumiste korral

Lipuliikmesriik tagab, et tema lipu all sõitva kalalaeva tegelik inspekteerimine toimub tema alluvuses olevates sadamates või kui kalalaev ei asu asjaomase liikmesriigi sadamas, siis tegeleb inspekteerimisega tema määratud inspektor, juhul kui kalalaev:

- (a) ei täitnud artiklites 30 ja 31 sätestatud dokumenteerimis- ja aruandlusnõudeid või
- (b) rikkus käesoleva määruse nõudeid või rikkus tõsiselt määruse (EÜ) nr 1005/2008 artikli 42 või määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklis 90 sätestatud nõudeid.

Artikkel 59
Ristkontroll

- (1) Iga liikmesriik kontrollib inspekteerimis- ja vaatlusaruannetes, laevaseiresüsteemi andmetes ja asjakohasel juhul hariliku tuuni püügi elektroonilistes dokumentides ning oma kalalaevade püügipäevikutes ja üleviimise/ümberlaadimise dokumentides ja püügidokumentides esitatud teabe õigsust ja nende õigeaegset esitamist vastavalt määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklile 109.
- (2) Iga liikmesriik võrdleb kõigi lossimiste, ümberlaadimiste või sumpadesse paigutamiste puhul ristkontrolli käigus kalalaeva püügipäevikus või ümberlaadimisdeklaratsioonis ning lossimisdeklaratsioonis või sumpadesse paigutamise deklaratsioonis liikide kaupa esitatud koguseid ja mis tahes muudes asjakohastes dokumentides, näiteks arvetes ja/või müügiteatistes esitatud koguseid.

10. JAGU
Täitmise tagamine

Artikkel 60
Täitmise tagamine

Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklite 89–91 kohaldamist ning eelkõige liikmesriikide kohustust võtta asjakohaseid täitemeetmeid kalalaeva suhtes, võtavad hariliku tuuni kasvandus(t)e eest vastutavad liikmesriigid asjakohaseid täitemeetmeid kalakasvanduse suhtes, mille puhul on riigi õiguse kohaselt tehtud kindlaks, et see kalakasvandus ei vasta artiklite 45–55 sätetele. Need meetmed võivad rikkumise tõsidusest sõltuvalt ja kooskõlas riikliku õiguse asjakohaste sätetega olla muu hulgas kalakasvanduse loa peatamine või äravõtmine ning trahvide määramine.

6. PEATÜKK
Turustamine

Artikkel 61
Turustamismeetmed

- (1) Ilma et see piiraks määruste (EÜ) nr 1224/2009, (EÜ) nr 1005/2008 ja (EL) nr 1379/2013⁴⁶ kohaldamist, on keelatud hariliku tuuni liidusisene kaubandus,

⁴⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1379/2013 kalapüügi- ja vesiviljelustoodete turu ühise korralduse kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ)

lossimine, import, eksport, nuumamiseks või kasvatamiseks sumpadesse paigutamine, reeksport ja ümberlaadimine, millega ei ole kaasas käesolevas määruses, määruse (EÜ) nr 1936/2001 artiklis 4b ning püügi dokumenteerimise programmi käsitlevaid ICCATi eeskirju rakendavate liidu õigusaktidega nõutud täpset, täielikku ja valideeritud dokumentatsiooni.

- (2) Hariliku tuuni liidusisene kaubandus, import, lossimine, nuumamiseks või kasvatamiseks sumpadesse paigutamine, töötlemine, eksport, reeksport ja ümberlaadimine on keelatud, kui:
- (a) harilik tuun püüti kalalaeva või mõrraga, mille lipuriigil ei ole hariliku tuuni püügiks ICCATi kaitse- ja majandamismeetmete tingimuste alusel välja antud kvooti või püügi piirnormi või talle ei ole eraldatud püügikoormust, või
 - (b) harilik tuun püüti kalalaeva või mõrraga, mille individuaalne kvoot või mille eest vastutava riigi püügivõimalused on püügi ajaks ammendatud.
- (3) Ilma et see piiraks määruste (EÜ) nr 1224/2009, (EÜ) nr 1005/2008 ja (EL) nr 1379/2013 kohaldamist, on keelatud hariliku tuuni liidusisene kaubandus, import, lossimine, töötlemine ja eksport nuumamise või kasvatamisega tegelevast kalakasvandusest, mis ei ole kooskõlas lõikes 1 osutatud määrustega.

7. PEATÜKK

Lõppsätted

Artikkel 62 **Hindamine**

Komisjoni taotlusel esitavad liikmesriigid komisjonile viivitamata üksikasjaliku aruande käesoleva määruse nendepoolse rakendamise kohta. Komisjon edastab liikmesriikidelt saadud teabe põhjal ICCATi sekretariaadile ICCATi otsusel määratud tähtjaks üksikasjaliku aruande ICCATi soovitusel 18-02 rakendamise kohta.

Artikkel 63 **Rahastamine**

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 508/2014⁴⁷ kohaldamisel käsitatakse käesolevat määrust mitmeaastase kavana määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 9 tähenduses.

Artikkel 64 **Konfidentsiaalsus**

Käesoleva määruse raames kogutud ja vahetatud andmeid tuleb käsitleda kooskõlas konfidentsiaalsuseeskirjadega, mida kohaldatakse vastavalt määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklitele 112 ja 113.

nr 1184/2006 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 104/2000 (ELT L 354, 28.12.2013, lk 1).

⁴⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrus (EL) nr 508/2014 Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2328/2003, (EÜ) nr 861/2006, (EÜ) nr 1198/2006 ja (EÜ) nr 791/2007 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1255/2011 (ELT L 149, 20.5.2014, lk 1).

Artikkel 65

Muudatuste tegemise kord

- (1) Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 66 vastu delegeeritud õigusakte käesoleva määruse muutmiseks, et kohandada seda ICCATi vastu võetud meetmetega, mis on liidu ja liikmesriikide jaoks siduvad, seoses järgmisega:
 - (a) kalastussuremuse sihttase, et säilitada artiklis 3 osutatud maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamiseks vajalik biomassi tase;
 - (b) teabe esitamise tähtajad, mis on sätestatud artikli 23 lõikes 4, artikli 25 lõikes 1, artikli 28 lõikes 1, artikli 31 lõigetes 2 ja 3, artikli 34 lõigetes 5 ja 6, artiklis 35, artikli 40 lõikes 3, artikli 43 lõikes 2, artikli 50 lõikes 7, artikli 51 lõikes 1, artiklis 54, artikli 56 lõike 5 punktis b ja artikli 57 lõikes 6;
 - (c) artikli 16 lõigetes 1 ja 4 sätestatud püügihooegade perioodid;
 - (d) artikli 18 lõigetes 1 ja 2 ning artikli 19 lõikes 1 sätestatud kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõt;
 - (e) artiklis 12, artikli 14 lõigetes 3 ja 4, artikli 19 lõikes 1, artikli 20 lõikes 2, artikli 37 lõikes 1, artikli 43 lõikes 2, artiklis 49 ja artikli 50 lõikes 9 sätestatud protsendid ja võrdlusparameetrid;
 - (f) artikli 10 lõikes 1, artikli 23 lõikes 1, artikli 24 lõikes 3, artikli 28 lõikes 1, artikli 29 lõikes 4, artikli 33 lõikes 2, artikli 39 lõikes 1 ja artiklis 54 osutatud teave, mis tuleb komisjonile esitada;
 - (g) vastavalt artikli 37 lõikes 2 ja artikli 38 lõikes 5 sätestatud riiklike ja ICCATi piirkondlike vaatlejate ülesanded;
 - (h) artikli 40 lõikes 1 sätestatud põhjused keelduda üleviimisloa andmisest;
 - (i) artikli 45 lõikes 4 osutatud saagi konfiskeerimise põhjused ning põhjused anda korraldus kalade vabakslaskmiseks;
 - (j) artikli 57 lõikes 3 osutatud laevade arv;
 - (k) I–XV lisa.
- (2) Kõik muudatused, mis on vastu võetud kooskõlas lõikega 1, peavad olema rangelt piiratud vastavate ICCATi soovitude muudatuste ja/või täienduste rakendamisega liidu õiguses.

Artikkel 66

Delegeeritud volituste rakendamine

- (1) Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
- (2) Artiklis 65 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates käesoleva määruse jõustumise kuupäevast.
- (3) Euroopa Parlament või nõukogu võib artiklis 65 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

- (4) Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.
- (5) Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (6) Artikli 65 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 67
Komiteemenetlus

- (1) Komisjoni abistab kalanduse ja vesiviljeluse komitee, mis on asutatud määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 47 alusel. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
- (2) Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Artikkel 68
Määruse (EÜ) nr 1936/2001 muutmine

Määrust (EÜ) nr 1936/2001 muudetakse järgmiselt.

- a) artikli 3 punktid g–j, artiklid 4a, 4b ja 4c ning Ia lisa jäetakse välja.
- b) I ja II lisa sõnad „harilik tuun: *Thunnus thynnus*“ jäetakse välja.

Artikkel 69
Määruse (EL) 2017/2107 muutmine

Määruse (EL) 2017/2107 artikkel 43 jäetakse välja.

Artikkel 70
Määruse (EL) 2019/833 muutmine

Määruse (EL) 2019/833 artikkel 53 jäetakse välja.

Artikkel 71
Kehtetuks tunnistamine

- (1) Nõukogu määrus (EL) 2016/1627 tunnistatakse kehtetuks.
- (2) Viiteid kehtetuks tunnistatud määrustele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ja neid loetakse vastavalt XVI lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 72
Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümndal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.
Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja